

Ι Ο Ν Ι Ο Π Α Ν Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ι Ο
Τ Μ Η Μ Α Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Σ
4^ο ΕΤΟΣ

ΟΝΟΜΑ ΦΟΙΤΗΤΗ: ΜΙΚΑΛΕΦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(12015169)

ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

“Η ιστορία του Πυροσβεστικού Σώματος στην Ελλάδα και στην Κέρκυρα”

Ιππήλατη αντλία με πυροσβέστες του λόχου πυροσβεστών
Πηγή: Αρχείο Πυροσβεστικού Σώματος Ελλάδος

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ:

ΠΑΡ.	ΘΕΜΑ	ΣΕΛ.
1	Η έννοια της Πυροσβεστικής και των οργανωμένων δομών	3
2	Οργάνωση και Δομή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας	4
3	Η ιστορία του Πυροσβεστικού Σώματος στην Ελλάδα	5
3.1	Πρώιμα χρόνια (1821 – 1930)	5
3.2	Η περίοδος 1930-1967	10
3.3	Η περίοδος 1968-2019	13
4	Η Πυροσβεστική Υπηρεσία Νομού Κέρκυρας	23
4.1	Εισαγωγή	23
4.2	Ιστορική Αναδρομή του 1 ^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας	23
4.3	Ο 2 ^{ος} Πυροσβεστικός Σταθμός (Αεροδρομίου) Κέρκυρας	28
4.4	Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Θιναλίων	31
4.5	Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Αργυράδων	34
4.6	Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Παξών	36
5	Πεσόντες στο καθήκον	38
6	Βιβλιογραφία	40

1. Η έννοια της Πυροσβεστικής και των οργανωμένων δομών (“Πυροσβεστικού Σώματος»):

Ως αφετηρία στην εργασία αυτή, θα περιγράψουμε αρχικά τι εννοούμε όταν αναφερόμαστε στην ‘μορφή’ και ‘δομή’ της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας (ή ‘Πυροσβεστικού Σώματος’):

Περιγραφικά, δύναται να ειπωθεί πως το Πυροσβεστικό Σώμα (ή μια οιαδήποτε πυροσβεστική υπηρεσία), είναι μια οργάνωση που παρέχει κατά κύριο λόγο υπηρεσίες πυρόσβεσης και διάσωσης για μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Τα πυροσβεστικά τμήματα είναι συνήθως δημόσιοι οργανισμοί που λειτουργούν σε ένα Δήμο, Νομό, Περιφέρεια, κράτος, έθνος ή ‘ειδική’ περιοχή. Υπάρχουν επίσης ιδιωτικές και εξειδικευμένες οργανώσεις πυρόσβεσης -όπως εκείνες των αεροδρομίων, των λιμένων και των εθνικών οδών-.

Ένα πυροσβεστικό ‘τμήμα’ περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους πυροσβεστικούς σταθμούς εντός των ορίων του και μπορεί να είναι στελεχωμένο από επαγγελματίες πυροσβέστες, εθελοντές πυροσβέστες, μαθητευόμενους πυροσβέστες, εποχικούς πυροσβέστες ή και συνδυασμούς αυτών.

Εκτός των παραπάνω, στις αρμοδιότητες των σύγχρονων πυροσβεστικών υπηρεσιών, εντάσσονται τα τμήματα πυρασφαλείας, ελέγχων σε καταστήματα –εργοστάσια – επιχειρήσεις, προληπτικές τακτικές για την αποτροπή περιστατικών πυρκαγιάς, και γενικότερα ότι έχει σχέση με την πρόληψη και αποτροπή φαινομένων που απειλούν την ανθρώπινη ζωή, περιουσία, το φυσικό περιβάλλον και τον οικιστικό (και μη-) ιστό.

Σε πολλές χώρες, η πυροπροστασία ή η πρόληψη θεωρείται ένας σημαντικός ρόλος της πυροσβεστικής υπηρεσίας, καθώς η πρόληψη μιας πυρκαγιάς από τα αρχικά στάδια μπορεί να σώσει ζωές και περιουσίες. Τα πυροσβεστικά τμήματα χρησιμοποιούν επίσης ερευνητές πυρκαγιάς. Σε ορισμένες χώρες {όπως οι μεγάλες πόλεις των ΗΠΑ}, είναι σύνηθες για την πυροσβεστική υπηρεσία να εκτελεί και καθήκοντα ‘ιατρικής υπηρεσίας εκτάκτου ανάγκης’ (κάτι αντίστοιχο με το Ελληνικό ΕΚΑΒ).

Πυροσβεστικός Σταθμός στις ΗΠΑ που λειτουργεί με Εθελοντική Δομή (source: <https://www.pgvolunteers.org>)

2. Οργάνωση και Δομή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας:

Τα πυροσβεστικά τμήματα οργανώνονται σε ένα κάπως περίπλοκο σύστημα διοίκησης, υπηρεσιών, κατάρτισης και επιχειρήσεων (για παράδειγμα: *Μηχανοκίνητα τμήματα έκτακτης πυρόσβεσης και διάσωσης, που απαντώνται στις πυροσβεστικές υπηρεσίες των Γερμανικών Ομοσπονδιακών Κρατιδίων*).

Η 'Διοίκηση' είναι υπεύθυνη για την εποπτεία, τους προϋπολογισμούς, την πολιτική και την διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων. Η 'Υπηρεσία' προσφέρει προστασία, ασφάλεια και εκπαίδευση στο κοινό και σε ειδικές ομάδες ατόμων (πχ *Εθελοντικές Ομάδες Έρευνας και Διάσωσης, κα*). Οι τομείς/τμήματα κατάρτισης και υπηρεσιακής εκπαίδευσης, προετοιμάζουν εξειδικευμένα άτομα με τις απαιτούμενες γνώσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Οι 'Πυροσβεστικές Έξοδοι' εκτελούν εργασίες και καθήκοντα ώστε να διασώσουν με επιτυχία το κοινό και τους πολίτες από κινδύνους, απειλές και έκθεση στον κίνδυνο.

Μια πυροσβεστική υπηρεσία είναι συνήθως εγκατεστημένη σε τοποθεσίες από όπου μπορεί να διαθέτει πυροσβεστικούς σταθμούς και εξελιγμένα πυροσβεστικά οχήματα – εξοπλισμό, που θα αναπτύσσονται στρατηγικά σε όλη την περιοχή που εξυπηρετεί, έτσι ώστε οι έξοδοι να μπορούν να στέλνουν πυροσβεστικές κλίμακες, πυροσβεστικά οχήματα (ή –για χώρες του εξωτερικού-) ασθενοφόρα από τους πυροσβεστικούς σταθμούς που βρίσκονται πλησιέστερα στα εκάστοτε συμβάντα και περιστατικά.

Οι μεγαλύτερες Υπηρεσίες στεγάζουν εντός των δομών, ειδικά τμήματα για να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα, αποτελούμενα από εθελοντές, ομάδες υποστήριξης και τομείς έρευνας, μελετών και πυρασφαλείας. Οι εθελοντές προσδίδουν ένα αριθμητικό πλεονεκτήματα στις εξόδους, σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Οι 'Ομάδες Υποστήριξης' την οργάνωση των πόρων εντός και εκτός του τμήματος, και οι τομείς έρευνας προορίζονται να δώσουν εφαρμογές στην υιοθέτηση νέων τεχνολογιών από τις Υπηρεσίες.

Πυροσβεστικό Κτίριο με ειδικά τμήματα στον Καναδά (source: <https://missiongreenbuildings.com>)

3. Η ιστορία του Πυροσβεστικού Σώματος στην Ελλάδα:

Το Πυροσβεστικό Σώμα Ελλάδος, στην σημερινή του μορφή, ανήκει στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και υφίσταται υπό την Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. Προορισμός και αποστολή του Πυροσβεστικού Σώματος, είναι πρωτίστως η προστασία της ανθρώπινης ζωής, τις ιδιοκτησίας, περιουσίας και προστασίας του φυσικού και αστικού περιβάλλοντος. Ο ευρύς επιχειρησιακός ρόλος της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, περιλαμβάνει μια μεγάλη λίστα 'αρμοδιοτήτων', όπως οι παρακάτω:

- Αντιμετώπιση πυρκαγιών (δασικές, αστικές, βιομηχανικές, υπαίθριες κτλ).
- Δασοπροστασία, πρόληψη και αποτροπή συμβάντων.
- Τροχαία ατυχήματα και διασώσεις.
- Τεχνολογικά ατυχήματα και βιομηχανικές καταστροφές.
- Θεομηνίες (πλημμύρες, σεισμοί, καταρρεύσεις) και ανάλογες παροχές βοήθειας.
- Επιβολή προληπτικών μέτρων για όλα τα προηγούμενα και έκδοση σχετικών βεβαιώσεων.
- Απεγκλωβισμό ατόμων από ανελκυστήρες.
- Διενέργεια προανάκρισης σε περιπτώσεις εμπρησμών.
- Συγκρότηση μικτών Υπηρεσιών Πολιτικής Σχεδίασης και Έκτακτης Ανάγκης (ΠΣΕΑ)
- Ενίσχυση άλλων Σωμάτων (Αστυνομίας, Λιμενικού) και στρατιωτικών Αρχών εφόσον ζητείται για θέματα της αρμοδιότητάς του, όπως και η συνεργασία μαζί τους.
- Εκπαίδευση του κοινού σε θέματα άμεσης αντιμετώπισης πυρκαγιών
- Επιβολή και έλεγχο μέτρων προστασίας, όπου προβλέπεται δια νόμου ή κρίνεται απαραίτητο.¹

3.1 Πρώιμα χρόνια (1821 – 1930)

Το νεοσύστατο και ελεύθερο Ελληνικό κράτος, μετά και κατά την διάρκεια των αγώνων της πλήρους απελευθέρωσης του από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ξεκίνησε με αργά βήματα να οργανώνει τις δομές πυρόσβεσης (όπως και πυροπροστασίας), αρχικά δια μέσω των 'Δημοτικών Υπηρεσιών' (όπου και αξιοποιούνταν οι τότε 'δημοτικοί υπάλληλοι' για καθήκοντα συναφή με την πυρόσβεση). Οι Δήμοι ήταν υποχρεωμένοι να διαθέτουν τα αναγκαία μέσα και εργαλεία για την κατάσβεση των πυρκαγιών, ενώ το προσωπικό τους, οι 'Ειρηνοφύλακες' είχαν την εξουσία να επιστρατεύουν παρευρισκόμενους πολίτες για αντιμετώπιση συμβάντων πυρκαγιάς.² Το Βασιλικό Διάταγμα της 26-4/8-5-1833, ανέθεσε την ευθύνη ζητημάτων πυροπροστασίας και πυρόσβεσης στους Νομάρχες. Οι 'Λόχοι Σκαπανέων' του τότε Στρατού, είχαν την ευθύνη πυρόσβεσης στα δημόσια κτίρια και ανάκτορα. Οι πρώτοι Λόχοι Σκαπανέων ήσαν τρεις, με έδρες την Αθήνα, το Ναύπλιο και το Μεσολόγγι. Το 1836, οι λόχοι αυτοί μετονομάστηκαν σε «Ημί-ταγμα Μηχανικού», με επιπλέον αρμοδιότητες την κατασκευή και συντήρηση δημοσίων δομών και έργων {όπως πχ δρόμοι, γέφυρες, κτίρια κα},

¹ www.fireservice.gr

² www.old.fireservice.gr

ενώ από το 1838 μετατράπηκε σε «Σώμα Μηχανικού και Σκαπανέων», το οποίο είχε πλέον όλη την τότε Ελληνική επικράτεια υπό την αιγίδα του, και με τέσσερις Διευθύνσεις (Αθήνα, Μεσολόγγι, Λαμία, Πελοπόννησο). Όμως, και οι δύο αυτές 'μετατροπές' απέτυχαν παταγωδώς στο πυροσβεστικό έργο, διότι οι μεν Ειρηνοφύλακες βασίζονταν στους ανειδίκευτους πολίτες για την κατάσβεση, η δε Στρατιωτικές Διευθύνσεις είχαν περισσότερο έναν προσανατολισμό κατασκευαστικό και προστασίας των δομών από λεηλασίες (που ήταν σύνηθες φαινόμενο κατά τα συμβάντα πυρκαγιών, όπου επικρατούσε αναρχία και διαφυγή). Μια πυρκαγιά που κατέδειξε την αδυναμία του υφιστάμενου συστήματος πυρόσβεσης και απασχόλησε την κοινή γνώμη όπως και τους ιθύνοντες, ήταν η καταστροφή τον Δεκέμβριο του 1849 του αρχοντικού της Δούκισσας της Πλακεντίας, ενώ είχε προηγηθεί λίγες ημέρες νωρίτερα η καταστροφή του Στρατιωτικού Νοσοκομείου Αθηνών από πυρκαγιά. Ακολούθησαν, τα επόμενα χρόνια, οι πυρκαγιές στο Κατάστημα της Αστυνομίας και στο κτίριο του Εθνικού Τυπογραφείου (08/1954), κάτι που οδήγησε τον Υπουργό Στρατιωτικών, Δημήτριο Καλλέργη, να ζητά από τον Βασιλιά Όθωνα την ίδρυση ενός πιο εξειδικευμένου τμήματος για την πυρόσβεση, τον «Λόχο Πυροσβεστών», ο οποίος ιδρύθηκε επίσημα την 01-11-1854 με δύναμη 92 ανδρών (στρατιώτες και αξιωματικοί) με έδρα του το κτίριο, στον περίβολο της Παλιάς Βουλής (οδό Σταδίου)³. Αποκλειστική αρμοδιότητα του ήταν η κατάσβεση πυρκαγιών, και προμηθεύτηκε εξοπλισμό (αντλίες κτλ) από την Γαλλία.

Εικονογραφία 'Ειρηνοφυλάκων' {ετ. 1850}. Source: www.elia.org.gr

Επειδή όμως η Δύναμη του Λόχου ήταν ανεπαρκής, και συνάμα ο εξοπλισμός ήταν παρωχημένος, δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει τα αμέτρητα συμβάντα πυρκαγιών. Επιπλέον, οι κανονισμοί λειτουργίας του βασίζονταν σε στρατιωτικές μεθόδους και τακτικές.

³ www.firesecurity.gr

Αποτέλεσμα αυτών, ήταν η κατάργηση του το 1861, και η ίδρυση της «Διλοχία Σκαπανέων και Πυροσβεστών», με αποστολές την πυρόσβεση, την κατασκευή έργων οδοποιίας και άλλων συναφών έργων⁴. Έχοντας μεγαλύτερη δύναμη, και εφαρμόζοντας κατά το δυνατόν κάποιες πυροσβεστικές διατάξεις αναφορικά με την πυροπροστασία και προληπτικά μέτρα δασοπυρόσβεσης, η Διλοχία αντιμετώπιζε με μια σχετική επιτυχία τις πυρκαγιές. Μάλιστα, κατά την διάρκεια των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, η Διλοχία ανέλαβε την πυρασφάλεια της διοργάνωσης, διαθέτοντας δύναμη 115 ανδρών και εξοπλισμό όπως αντλίες, βυτία, άμαξες κα. Παρόλο που την 1^η ημέρα των Αγώνων, μια μεγάλη πυρκαγιά στον Πειραιά, κατέστρεψε ένα μεγάλο οικοδόμημα, ο Λόχος κατάφερε να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις πυρασφαλείας των Αγώνων. Όμως, όλα αυτά άλλαξαν την παραμονή των Χριστουγέννων το 1909, όταν μια μεγάλη και ανεξέλεγκτη πυρκαγιά κατέστρεψε τα Ανάκτορα: Εκεί φάνηκε ότι υπήρχαν ελλείψεις, τόσο σε αριθμό προσωπικού, όσο και σε σύγχρονο εξοπλισμό, μεθόδους εκπαίδευσης και μνημόνια ενεργειών. Ήδη, πριν από το 1909, υπήρχαν συμβάντα σε κτίρια της Αθήνας, τα οποία δεν αντιμετωπίστηκαν ιδανικά από την Διλοχία⁵. Όμως, το συμβάν αυτό –λόγω και της σπουδαιότητας του κτιρίου που κάηκε-, προβλημάτισε τόσο τους αρμόδιους φορείς και άτομα, όσο και την κοινή γνώμη, καθώς ήταν ένα καίριο πλήγμα στο υποτιθέμενο κύρος και ισχύ της Διλοχίας..

Φωτογραφία της νύχτας της Παραμονής Χριστουγέννων 1909 . Source: 'Η μηχανή του χρόνου'

⁴ www.armynow.net

⁵ www.mixanitouxronou.gr

Για αυτό, το 1910 καταργήθηκε ο Λόχος Πυροσβεστών της 'Διλοχίας Σκαπανέων και Πυροσβεστών' και αντικαταστήθηκε από την «*Πυροσβεστική Μοίρα*», αποτελούμενη από εθελοντές, κληρωτούς -τριετούς υποχρέωσης-. Η Πυροσβεστική Μοίρα είχε αποκλειστικά πυροσβεστικά καθήκοντα, κανονισμούς πυροσβεστικής εκπαίδευσης, όπως και 'δοκιμαστικές περιόδους υπαλλήλων', όπου οι άντρες δοκιμάζονταν για ένα έτος σε καθήκοντα πυρόσβεσης. Η Μοίρα αντιμετώπισε με επιτυχία πολλές πυρκαγιές στην Αθήνα και τον Πειραιά. Όμως, την 16^η Αυγούστου 1911 ξέσπασε μεγάλη πυρκαγιά στο Χημείο του Κράτους: Εκεί υπήρχαν εύφλεκτα υλικά, όπου σε συνάρτηση με την χρονοβόρα διαδικασία προετοιμασίας των ιπποκίνητων και ατμοκίνητων αντλιών της Μοίρας, συντέλεσαν στην ολοσχερή καταστροφή του οικοδομικού τετράγωνου. Οι πυροσβέστες, υπερέβαλαν εαυτούς και με πρωτοφανή θάρρος έβαλλαν ενάντια στις φλόγες. Όμως, τα δηλητηριώδη αέρια, προκάλεσαν τον θάνατο δύο πυροσβεστών (*Π. Καραγγιανίδης και Π. Τσαβλής*) και ενός στρατιώτη (*Κ. Ζαΐμη*). Οι τρεις αυτοί ήρωες, ήταν οι πρώτοι Πυροσβεστικοί Υπάλληλοι πεσόντες εν ώρα καθήκοντος στην χώρα μας.⁶ Αυτό το συμβάν ανέδειξε όμως, για μια ακόμα φορά, την ανεπάρκεια σε εξοπλισμό και σε σύγχρονα μέσα που είχε να αντιμετωπίσει η Μοίρα Πυροσβεστών (*και κατά συνέπεια να υποστεί και η κοινωνία της εποχής*). Η μοναδική αλλαγή που επήλθε τα επόμενα έτη, ήταν αυτή της.. ονομασίας της Μοίρας Πυροσβεστών: Από το 1914 –*δηλαδή το έτος έναρξης του Α' Π.Π.*- μετονομάστηκε σε 'Λόχο Πυροσβεστών'. Όμως, ουδεμία αλλαγή επήλθε στην δομή του Σώματος, μηδέ υπήρξε κάποια αναβάθμιση του –πεπαλαιωμένου- εξοπλισμού. Ένα μεγάλο –και καταστροφικό- γεγονός, έλαβε χώρα το 1917 στην Θεσσαλονίκη: Στις 05 Αυγούστου, μια πυρκαγιά που ξεκίνησε από μια ξύλινη παράγκα στην Βουλγαρική Συνοικία «*Μεβλανέ*», κατέστρεψε τις επόμενες ώρες, περισσότερα από 1200^{στρ.}, αμέτρητες οικίες, δημόσια κτίρια και δομές, αφήνοντας πάνω από 100χιλ ανθρώπους άστεγους. Οι λόγοι που συντέλεσαν στην καταστροφή ήταν από την μια οι πολλές ξύλινες κατασκευές (δομικοί λόγοι), ο δυνατός άνεμος – υψηλές θερμοκρασίες – υγρασία (καιρικές συνθήκες) αλλά και η απουσία ενός σώματος πυρόσβεσης: Την εποχή εκείνη, πυροσβεστικά καθήκοντα ασκούσαν ομάδες αποτελούμενες από οικοδόμους, τεχνίτες και αχθοφόρους, με πρωτόγονο εξοπλισμό και ανύπαρκτα μέσα ατομικής προστασίας. Ουσιαστικά, επρόκειτο για μια αναπόφευκτη τροπή του συμβάντος, καθώς δεν υπήρχαν οι απαραίτητες 'άμυνες' εκ μέρους του Ελληνικού Κράτους, στην περιοχή της Θεσσαλονίκης. Ένα άλλο συμβάν που ανέδειξε τις τεράστιες ανάγκες του Λ.Π. σε εξοπλισμό και εξαρτήματα, ήταν η μεγάλη πυρκαγιά των Βασιλικών στάβλων (1920) στην Αθήνα (*οδ. Σταδίου – Βουκουρεστίου – Αμερικής*):

⁶ www.museum.fireservice.gr

Η πυρκαγιά κατέστρεψε ολοσχερώς το κεντρικό κτίριο και πολλά έπιπλα, παρόλο των υπεράνθρωπων προσπαθειών των ανδρών του Λ.Π. για την κατάσβεση. Ακολούθησαν και άλλες πυρκαγιές σε καταστήματα, οικίες, κτίρια, οι οποίες εξέθεταν τις αδυναμίες του Λόχου και ήταν προφανές ότι απαιτούνταν η χρήση μοντέρνου και επαρκούς εξοπλισμού.

Μόλις το 1923 ο Λόχος Πυροσβεστών προμηθεύτηκε για τις ανάγκες πυρόσβεσης 20 –βενζινοκίνητα υδροφόρα- οχήματα, με τα οποία αντιμετώπισε με επιτυχία πολλές πυρκαγιές, χωρίς βέβαια να δύναται καλύψει συνολικά τις μεγάλες ανάγκες πυροπροστασίας και πυρόσβεσης. Ο Λόχος εκείνη την εποχή, είχε επικεντρωθεί στην πυρασφάλεια (και αυτή με τις ελάχιστες ‘προδιαγραφές’) των τεσσάρων μεγάλων πόλεων: Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Στις υπόλοιπες πόλεις οι Δήμοι χρησιμοποιούσαν δημοτικούς εργάτες και μέσα για την κατάσβεση των πυρκαγιών, καθώς δεν υπήρξε σχετική μέριμνα για την δημιουργία Λόχου σε επαρχιακές πόλεις.⁷ Στις 26 Απριλίου 1926 με Διάταγμα διαλύθηκε ο Λόχος Πυροσβεστών και στην θέση του δημιουργήθηκε το «Πυροσβεστικόν Σώμα», που ήταν εντελώς ανεξάρτητο από το λοιπό Στράτευμα με ξεχωριστή Διοίκηση υπαγόμενο όμως στις διαταγές του Υπουργείου Στρατιωτικών.

Ένα από τα οχήματα του Πυρ/κου Σώματος το 1926 . Source: newsnow.gr

Διατηρώντας όμως αυτόν τον ‘στρατιωτικό’ σχηματισμό και φιλοσοφία, το Σώμα δεν απέδιδε όπως θα έπρεπε, και καθώς οι πυρκαγιές που εκδηλώνονταν προξενούσαν μεγάλες καταστροφές, οι ασφαλιστικές εταιρίες της εποχής έθεσαν θέμα αναδιοργάνωσης (σσ: κάτι παρόμοιο με την περίπτωση του Λονδίνου δηλαδή) του Πυροσβεστικού Σώματος και υπαγωγής του σε άλλο Υπουργείο⁸.

⁷ www.smashpoint.gr

⁸ www.fb.com/pirosvestikosomaellados

3.2 Η περίοδος 1930-1967

Στις 12 Μαΐου 1930 με τον ν.4661: «Περί διοργανώσεως Πυροσβεστικού Σώματος», ιδρύεται το Πυροσβεστικό Σώμα, ανεξάρτητο με δικούς του νόμους, κανονισμούς και δομές, με πλήρη αυτοδιοίκηση σε μορφή «*Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου*», το οποίο πια υπάγονταν στο Υπουργείο των Εσωτερικών. Δηλαδή, ήταν η πρώτη μορφή του Π.Σ. με την δομή που είναι γνωστό στις ημέρες μας (*ασύνδετο και μη-ελεγχόμενο από στρατιωτική διοίκηση και συναφή διατάγματα*). Οι πρώτοι υπάλληλοι, προήλθαν από τον –μέχρι τότε- Λόχο Πυροσβεστών, και ήταν 56 υπαξιωματικοί και πυροσβέστες, καθώς και 11 αξιωματικοί⁹. Το 1931 κατασκευάστηκε στο προαύλιο της οδού Μουρούζη, ο πρώτος στην Ελλάδα, Πυροσβεστικός Πύργος Ασκήσεων, ειδικό πυροσβεστικό γυμναστήριο και δαιδαλώδης σήραγγα για την εκπαίδευση των επαγγελματιών πυροσβεστών ενώ παράλληλα, κυκλοφορεί το πρώτο πυροσβεστικό βιβλίο με τίτλο «*Θεωρία Πυροσβεστικής Τέχνης*» σχετικά με τις γενικές αρχές και μεθόδους κατάσβεσης. Την ίδια χρονιά εκπαιδεύεται (με 2μηνη διάρκεια) και αποφοιτά η πρώτη 'Σειρά Πυροσβεστών', η οποία και θα αποτελούσε στο εφεξής την πηγή προέλευσης των πυροσβεστικών υπαλλήλων. Οι πρώτοι Πυροσβέστες ορίστηκαν σε βάρδια 72 συνεχόμενων ωρών και 24^{ωρης} ανάπαυσης¹⁰.

Η 1^η Σειρά Πυροσβεστών, προερχόμενη εκ της Πυρ/κης Ακαδημίας . Source: fireservice.gr

Τα χρόνια που ακολούθησαν, ιδρύθηκαν και οι πρώτες Πυροσβεστικές Υπηρεσίες στους μεγάλους Δήμους (Αθηναίων, Πειραιώς και Θεσσαλονικέων – 1932). Ακολούθησε το επόμενο έτος η ίδρυση της Π.Υ. Πατρών. Δηλαδή, οι τότε 4 μεγάλες πόλεις, ήταν και οι πρώτες που απέκτησαν πυροσβεστικές υπηρεσίες και σταθμούς. Το 1934 αποπερατώνεται το κτίριο της οδού Μουρούζη και αλλάζει το ωράριο εργασίας των Πυροσβεστών. Οι υπάλληλοι δουλεύουν πλέον 48ώρες και ξεκουράζονται 24ώρες¹¹. Το 1935 ήταν η πρώτη χρονιά που το Π.Σ. είχε τον δικό του Αρχηγό, την οποία καταλαμβάνει ο τότε Αρχηγός της Αστυνομίας Πόλεων Δημήτριος Τρύφωνας. Το 1936 ιδρύθηκε στην Αθήνα η 'Πυροσβεστική Σχολή' η

⁹ www.el.wikipedia.org/wiki/πυροσβεστικό_σώμα

¹⁰ www.magicnews.gr/πυροσβεστικού-σώματος-ιστορία

¹¹ www.papoganda.gr/stories/pirosvestiki

οποία θα γίνονταν ο αρμόδιος φορέας για την εκπαίδευση των 'Δοκίμων Πυροσβεστών', ενώ τον επόμενο χρόνο ιδρύεται στον Πειραιά, ο πρώτος Λιμενικός Πυροσβεστικός Σταθμός της χώρας μας, εξοπλισμένος με φορητές αντλίες και με πλωτά μέσα που διέθετε η λιμενική αρχή. Μέχρι το 1940 και την έναρξη του Β' Π.Π., το Πυροσβεστικό Σώμα, όντας ένας Οργανισμός που ενεργούσε πια υπό μια νέα αιγίδα και φιλοσοφία, πραγματοποίησε σημαντικά βήματα προόδου για τη βελτίωση της οργάνωσής του, αύξησε το προσωπικό του, εξοπλίστηκε σε μέσα και οχήματα -εξοπλισμό, ενώ ιδρύθηκαν Πυροσβεστικές Υπηρεσίες σε πολλές μεγάλες πόλεις ¹². Κατά τη διάρκεια του πολέμου και εν μέσω των τεράστιων καταστροφών που υπέστησε η χώρα μας, το Πυρ/κο Σώμα συμμετείχε ενεργά στην πολιτική άμυνα, ειδικά σε επιχειρήσεις κατάσβεσης στους βομβαρδισμούς Αθηνών-Πειραιώς. Μάλιστα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν στον μέγιστο βαθμό τα συμβάντα που δημιουργούνταν συνέπεια του πολέμου, ιδρύθηκαν το 1940 ειδικές 'Πολεμικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες' στις πόλεις των Ιωαννίνων, Καλαμάτας, Κοζάνης, Ελευσίνας, ενώ το 1941 ιδρύεται η Π.Υ. Πρέβεζας, η Π.Υ. Φλώρινας, η Π.Υ. Δράμας, η Π.Υ. Κομοτηνής, η Π.Υ. Μυτιλήνης, η Π.Υ. Κέρκυρας, η Π.Υ. Σερρών, η Π.Υ. Αργινίου.

Πυροσβεστικές επιχειρήσεις κατά την διάρκεια του 2^{ου} Π.Π. . Source: eaps.gr

Στις 03/01/1941 λειτουργεί στην απελευθερωμένη Κορυτσά, μετά την κατάληψή της από τον Ελληνικό Στρατό, Πυροσβεστικός Σταθμός Γ' Τάξεως, με Διοικητή τον 'Σταθμάρχη Β' Σταθόπουλο Τρύφωνα.

Μετά την Γερμανική εισβολή στη Χώρα, αρκετές 'πολεμικές πυροσβεστικές υπηρεσίες' τερμάτισαν την λειτουργία τους. *(Η Π.Υ. Κερκύρας τερμάτισε τη λειτουργία της, τον Μάρτιο του 1942).* Το 1942 λειτουργεί ο Γ' Π.Σ. Θεσσαλονίκης και το 1943 ο Γ' Π.Σ. Πειραιά και η Π.Υ. Ρεθύμνης. Την ίδια χρονιά ιδρύονται οι Διοικήσεις Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Πόλεων, η Γενική Αποθήκη Υλικού και οι Διαχειρίσεις Χρηματικού.

¹² <https://www.fireservice.gr/diadrome-sto-chrono>

Παρέλαση Πυρ/κων οχημάτων στο Σύνταγμα μετά το πέρας του 2^{ου} Π.Π. . Source: eaps.gr

Το 1945 κυκλοφορεί το 1^ο τεύχος του πρώτου ελληνικού πυροσβεστικού περιοδικού με τίτλο «Πυροσβεστική Ηχώ». Μετά το πέρας του πολέμου, οι Πυροσβεστικές Υπηρεσίες ξεκίνησαν σιγά-σιγά να επαναλειτουργούν (το 1946 ξεκινάει τη επαναλειτουργία της η Π.Υ. Κερκύρας). Το 1948 παραχωρούνται στο Πυροσβεστικό Σώμα, τα πρώτα πλωτά μέσα (πρόκειται για τρία ρυμουλκά που μετασκευάστηκαν σε πυροσβεστικά πλοία).

Πυροσβεστικό Πλοιάριο κατά την κατάσβεση πλοίου, 1950 . Source: eaps.gr

Μια σημαντική χρονιά σχετικά με την οικονομική ενίσχυση των υπαλλήλων του Π.Σ., ήταν το 1953, όπου ιδρύεται το 'Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος' (ΕΤΥΠΣ), με σκοπό να παρέχει «*άπαξ χρηματικό βοήθημα*» στους πυροσβεστικούς υπαλλήλους όταν για οποιοδήποτε λόγο αποχωρούν από την Υπηρεσία. Την ίδια χρονιά ξεκινά (*πειραματικά και από τον Π.Σ. Αθηνών*) η εφαρμογή του 8^{ωρου} που ήταν μια διαφορετική εργασιακή προσέγγιση έναντι στο –*συνεχές*– 24^{ωρο} που ίσχυε μέχρι τότε. Το 1956 ψηφίζεται μια ειδική νομοθετική διάταξη, σύμφωνα με την οποία αυξάνονταν οι συντελεστές κατά την μεταβίβαση ακινήτων στις περιοχές των δήμων όπου υφίσταται ή ιδρύεται Πυροσβεστική Υπηρεσία. Η συγκεκριμένη ρύθμιση εξασφαλίζει τα έξοδα λειτουργίας των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών και προωθεί την ίδρυση πολλών σε επαρχιακές πόλεις (*κάτι τέτοιο εφαρμόζονταν επιτυχώς και στις ΗΠΑ*). Το 1957 αρχίζει η παραλαβή πενήντα πυροσβεστικών οχημάτων τύπου MAGIRUS-DEUTZ (από τα καλύτερα τις εποχής εκείνης) με τα οποία βελτιώνεται η

επιχειρησιακή δυνατότητα του Πυροσβεστικού Σώματος, καθώς αυτά τα οχήματα προσέδιδαν επιπλέον χαρακτηριστικά και γνωρίσματα κατάσβεσης στις αστικές πυρκαγιές.

Πυροσβεστικό όχημα τύπου 'International', 1960s . Source: pinterest.com

Το 1962 ξεκίνησε πειραματικά η λειτουργία του Κέντρου Ασύρματης Επικοινωνίας (γνωστό και ως 'ΚΑΕ') στις εγκαταστάσεις του 1^{ου} Π.Σ. Αθηνών, που ήταν και η πρώτη προσπάθεια ένταξης μιας τόσο σημαντικής παραμέτρου (ασύρματες επικοινωνίες και ενδο-συνεννόηση) στις πυροσβεστικές επιχειρήσεις. Το 1964 ήταν μια χρονιά σημαντικής προόδου στις τάξεις του Π.Σ., καθώς το Σώμα προμηθεύτηκε με οχήματα τύπου «International» καθώς και με μεγάλο αριθμό πυροσβεστικών μέσων, εξοπλισμού και στολών. Το 1966 ιδρύεται το 'Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος' (ΤΑΥΠΣ), το οποίο, έχοντας έναν παρόμοιο προορισμό με το ΕΤΥΠΣ (βλ. προηγούμενη σελίδα) παρείχε μερίσματα σε πυροσβεστικούς υπαλλήλους που αποχωρούσαν από την Υπηρεσία ή στα μέλη της οικογένειάς τους ¹³.

3.3 Η περίοδος 1968-2019

Το 1968, το Π.Σ. εντάσσεται στα Σώματα Ασφαλείας, σύμφωνα με τον ν.360, και με τον ίδιο νόμο ιδρύονται η Πυροσβεστική Σχολή (με τμήματα Δοκίμων Ανθυποπυραγών, Αρχιπυροσβεστών, Πυροσβεστών) και τμήματα 'Επιμόρφωσης και Μετεκπαίδευσης' ¹⁴

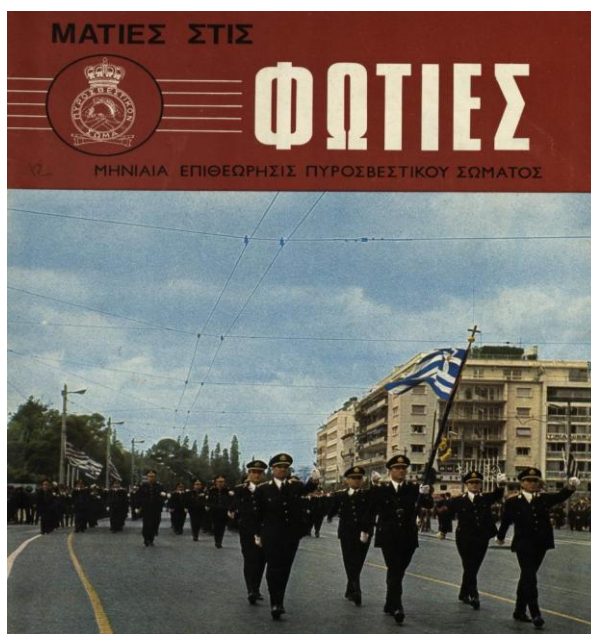

Εξερχόμενοι εκ της Πυρ/κης Ακαδημίας, Δόκιμοι Αξιωματικοί . Source: museum.fireservice.gr

¹³ www.teapasa.gr

¹⁴ <https://academy.fireservice.gr/pages/21/Η-Ακαδημία.html>

Το 1969 καθιερώθηκε ο θεσμός των 'περιπολικών πυροσβεστικών οχημάτων', ώστε να μειωθεί ο χρόνος απόκρισης σε συμβάντα στις μεγάλες πόλεις (λόγω της αυξημένης κυκλοφοριακής κίνησης και του ανοργάνωτου αστικού οδικού δικτύου). Επίσης την ίδια χρονιά μετονομάζονται οι βαθμοί του προσωπικού του Π.Σ., ονομασίες που ισχύουν μέχρι και σήμερα ¹⁵. Το επόμενο έτος μεταφέρεται από την πολεμική αεροπορία στο Πυροσβεστικό Σώμα η ευθύνη της πυροπροστασίας των Πολεμικών Αεροδρομίων, ενώ παράλληλα ιδρύεται σε κάθε ένα από αυτά Πυροσβεστικός Σταθμός. Την ίδια χρονιά συστήνεται το Γραφείο Τύπου του Α.Π.Σ. και εκδίδεται το πρώτο μηνιαίο τεύχος του επίσημου περιοδικού του «ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ». ¹⁶

Τεύχος του Περιοδικού «Ματιές στις Φωτιές», 1971 . Source: museum.fireservice.gr

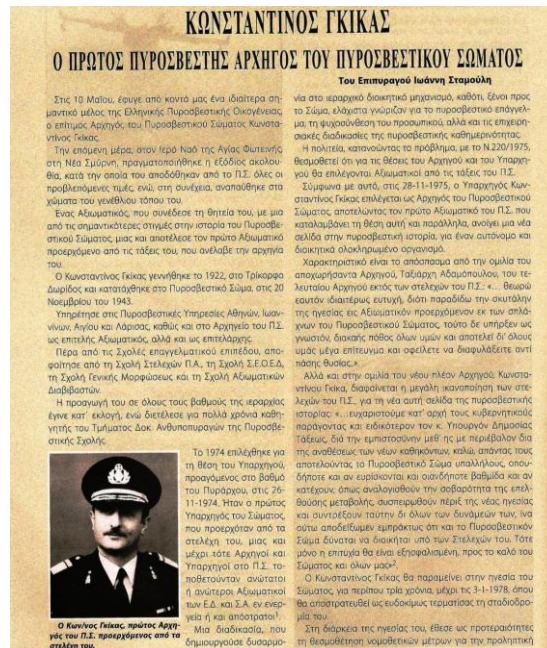
Το 1971 συστήνεται η Μουσική Μπάντα του Πυροσβεστικού Σώματος και την επόμενη χρονιά ιδρύεται –μετά από 10ετή πειραματική και δοκιμαστική περίοδο- το «Κέντρο Ασύρματης Επικοινωνίας Πυροσβεστικού Σώματος» (199 Κ.Α.Ε), {το οποίο το 1992 μετονομάστηκε σε Συντονιστικό Επιχειρησιακό Κέντρο Υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος (Σ.Ε.Κ.Υ.Π.Σ.)} ¹⁷ Το 1973, το περιοδικό «Ματιές στις Φωτιές» μετονομάζεται σε «Πυροσβεστική Επιθεώρησης». Με αρκετά χρόνια καθυστέρησης -μόλις το 1975- για πρώτη φορά το Πυροσβεστικό Σώμα απέκτησε Αρχηγό ΠΣ που προήλθε από τους αξιωματικούς του. Τη θέση καταλαμβάνει ο Κωνσταντίνος Γκίκας, μέχρι τότε Υπαρχηγός του Π.Σ. ¹⁸

¹⁵ https://el.wikipedia.org/wiki/Πυροσβεστικό_Σώμα_Ελλάδας

¹⁶ www.museum.fireservice.gr

¹⁷ www.eaps.gr

¹⁸ <https://museumfinder.gr/item/pyrosvestiko-mousio>

Άρθρο του Αξιωματικού Π.Σ. Ιωάννη Σταμούλη, για τον Κων/νο Γκίκα (2010) . Source: stamoylis.blogspot.com

Το 1977 εξουσιοδοτήθηκε ο Αρχηγός Π.Σ. και οι Διοικητές Διοικήσεων των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Πόλεων να εκδίδουν Πυροσβεστικές Διατάξεις για την επιβολή μέτρων προληπτικής πυροπροστασίας. Στις 20 Ιουνίου του 1978, σεισμός 6.5 Ρίχτερ πλήττει τη Θεσσαλονίκη. Πολλές καταρρεύσεις οικιών με σημαντικότερη αυτή, μιας 8όροφης πολυκατοικίας. Οι πυροσβέστες απεγκλωβίζουν δεκάδες επιζώντες από τα ερείπια και περί τους σαράντα νεκρούς ¹⁹. Επίσης την ίδια χρονιά λειτουργεί ο Π.Σ. Αεροδρομίου της Κέρκυρας. Το 1979 ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ανέγερσης των κτιριακών εγκαταστάσεων της Πυροσβεστικής Σχολής στη θέση 'Καλυφτάκη' της Κάτω Κηφισιάς και από το Ακαδημαϊκό Έτος 1979-1980 λειτούργησαν εκεί τα τμήματα Δοκίμων Ανθυποπυραγών, Αρχιπυροσβεστών, Πυροσβεστών και Επιμόρφωσης Αξιωματικών ²⁰.

Τμήμα Δοκίμων Ανθ/γων, έτος 1981 . Source: karapanagos.blogspot.com

¹⁹ www.voria.gr

²⁰ <https://www.policenews.eu/754/afieroma-istoriki-anadromi-tis-pyrosvestikis-ypiresias>

Η ίδια χρονιά σημαδεύεται από ένα σημαντικό συμβάν: Στις 7 Οκτωβρίου, αεροσκάφος της SWISSAIR D.C. κατά την προσγείωση του στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, αναφλέγεται. Η συντονισμένη πυροσβεστική επιχείρηση απομακρύνει τον κίνδυνο έκρηξης και απεγκλωβίζει 20 άτομα ζωντανά από το φλεγόμενο εσωτερικό του ²¹.

Το αεροπορικό ατύχημα του Swissair DC, έτος 1980 . Source: lifo.gr

Το 1980, ήταν μια δύσκολη χρονιά για το Π.Σ. και τον εμπορικό κόσμο γενικότερα, καθώς μια σειρά από εμπρησμούς {που οφείλονταν σε τρομοκρατικές ενέργειες} πλήττουν τα πολυκαταστήματα MINION - ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ - ΑΤΕΝΕ - ΔΡΑΓΩΝΑΣ και ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ. Οι υπεράνθρωπες προσπάθειες των πυροσβεστών σώζουν από ολοσχερή καταστροφή το ιστορικό κέντρο της πρωτεύουσας²². Στις 24 Φεβρουαρίου του 1981, σεισμός έντασης 6.6^R έπληξε την Περαχώρα, το Βραχάτι, το Κιάτο, το Λουτράκι, την Κόρινθο, την Κινέττα, τα Μέγαρα και την Αθήνα. Το Π.Σ. έδρασε άμεσα και αποτελεσματικά, απεγκλωβίζοντας δεκάδες άτομα από τα ερείπια ²³.

Διασωστικές επιχειρήσεις το 1981, Αθήνα. Source: thepressroom.gr

²¹ www.pronews.gr

²² www.fire.gr

²³ okeanis.lib.teipir.gr/xmlui/bitstream/handle/123456789/68/pol_00417.pdf?

Την ίδια χρονιά καθιερώνονται ως προστάτες Άγιοι του Πυροσβεστικού Σώματος οι «Τρεις εν Καμίνω Άγιοι Παίδες»²⁴. Το 1982 καθιερώνεται η 5^ήμερη εργασία των πυροσβεστικών υπαλλήλων και η χορήγηση των ρεπό. Το 1983 θεσμοθετείται η ενοποίηση των Σωμάτων Ασφαλείας (Αστυνομία, Πυροσβεστική, Λιμενικό). Το 1987 ιδρύονται οι «Περιφερειακές Διοικήσεις Πυροσβεστικών Υπηρεσιών», των οποίων η έδρα και η εδαφική δικαιοδοσία συμπίπτει με τις αντίστοιχες Διοικητικές Περιφέρειες της Χώρας.

Ο θεσμός του Εθελοντή Πυροσβέστη καθιερώθηκε το 1991, και σύμφωνα με σχετικό νόμο, παρέχεται η δυνατότητα σε πολίτες να προσφέρουν εθελοντική (άμισθη) εργασία στον τομέα της Πυρόσβεσης – Διάσωσης, αποκλειστικά και μόνο μέσω της επιχειρησιακής δράσης του Πυροσβεστικού σώματος. Οι Εθελοντές Πυροσβέστες θεωρούνται και λαμβάνονται θεσμικά, λειτουργικά και επιχειρησιακά ως άμισθο πυροσβεστικό προσωπικό, εντάσσονται κανονικά στον επιχειρησιακό σχεδιασμό του Π.Σ. καθ'όλη την διάρκεια του έτους και επιχειρούν σε όλα τα συμβάντα. {Σήμερα, η δύναμη των Εθελοντών Πυροσβεστών ανέρχεται περίπου στους 2,000 σε όλη την Ελλάδα και υπηρετούν στις Επαγγελματικές Υπηρεσίες του Π.Σ.}²⁵. Το 1993 μετονομάζεται η Πυροσβεστική Σχολή σε Πυροσβεστική Ακαδημία και το Τμήμα Ανθυποπυραγών γίνεται ισότιμο των ΑΕΙ.

Το 1995, στις εγκαταστάσεις της Πυροσβεστικής Ακαδημίας, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος παρασημοφορεί τη Σημαία του Πυροσβεστικού Σώματος, με το «Σταυρό του Ταξιάρχη του Τάγματος της Τιμής» για την πολυσήμαντη προσφορά του Σώματος στο Έθνος. Τον Οκτώβριο τμήμα αποτελούμενο από 15 Πυροσβέστες, αναχώρησε από το αεροδρόμιο της Ελευσίνας με C-130 με προορισμό την πόλη Ντινάρ της Τουρκίας που είχε πληγεί από καταστροφικό σεισμό. Η αποστολή παρέμεινε επί 5 ημέρες στον τόπο του σεισμού, ανασύροντας νεκρούς και προσφέροντας τη βοήθειά της στους δοκιμαζόμενους κατοίκους της περιοχής²⁶.

Το 1998 με το Νόμο 2612, ήταν χρονιά ορόσημο και μεγάλων αλλαγών, καθώς ανατέθηκε στο Πυροσβεστικό Σώμα η αποκλειστική ευθύνη για τη Δασοπυρόσβεση (μέχρι εκείνη την χρονιά, η 'Δασοπυρόσβεση' ήταν αρμοδιότητα της 'Δασικής Υπηρεσίας', όμως η αναποτελεσματικότητα της, όπως και το μεγάλο κόστος λειτουργίας της, οδήγησαν σε αυτή την πολύ σημαντική διαφοροποίηση, που θα άλλαζε για πάντα τον τρόπο λειτουργίας του Π.Σ.)²⁷. Στις 17 Αυγούστου του 1999, ομάδα αποτελούμενη από 23 Πυροσβέστες και 2 διασωστικούς

²⁴ <https://www.sansimera.gr/articles/715>

²⁵ <https://www.fireservice.gr/o-thesmos-tou-ethelonte-pyrosbeste>

²⁶ www.tvxs.gr

²⁷ <https://dasarxeio.com/2017/08/16/47842/>

σκύλους, αναχώρησε από το αεροδρόμιο της Ελευσίνας με C-130 με προορισμό την πόλη Ισμίρ της Τουρκίας που είχε πληγεί από καταστροφικό σεισμό 7,5^R με επίκεντρο τη Νικομήδεια. Ο σεισμός ήταν σε μεγάλη έκταση και είχε κυριολεκτικά ισοπεδώσει τα πάντα έχοντας 17.000 νεκρούς και 30.000 αγνοούμενους²⁸. Λίγο αργότερα, στις 7 Σεπτεμβρίου σεισμός μεγέθους 5,9^R, με επίκεντρο την περιοχή της Πάρνηθας σπέρνει την καταστροφή στην Αττική. Το Πυροσβεστικό Σώμα με μια γιγάντια διασωστική επιχείρηση και με τη συνδρομή ξένων διασωστικών ομάδων, ανασύρει 85 άτομα ζωντανά και 115 νεκρούς²⁹.

Διασωστικές ενέργειες από άντρες του Π.Σ., Αθήνα 1999. Source: cnn.gr

Στο τέλος της ίδιας χρονιάς η Ακαδημία Αθηνών απονέμει το Αργυρό Μετάλλιο στο Πυροσβεστικό Σώμα για την προσφορά του προς το κοινωνικό σύνολο.

Το 2002 υπογράφεται στην Αθήνα πρωτόκολλο αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ελλάδας - Γαλλίας. Τον Ιούλιο εγκαινιάζεται το νέο υπερσύγχρονο κτίριο της 1^{ης} Ε.Μ.Α.Κ. στην Ελευσίνα, δωρεά του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος».³⁰

Από τα εγκαίνια της 1^{ης} ΕΜΑΚ., Ελευσίνα 2002. Source: fireservice.gr

²⁸ www.vice.com

²⁹ www.oasp.gr/taxonomy/term/670

³⁰ museum.fireservice.gr/archive/sites/default/files/Binder1_115.pdf

Στις 27 Δεκεμβρίου 2003, ομάδα αποτελούμενη από 21 Πυροσβέστες και 2 διασωστικούς σκύλους αναχώρησε από το αεροδρόμιο της Ελευσίνας με C-130 με προορισμό την πόλη Μπαμ του Ιράν που είχε πληγεί από τον καταστροφικό σεισμό 6,2^R ο οποίος προκάλεσε πάνω από 50.000 θανάτους. Η ελληνική αποστολή παρέμεινε 5 μέρες στο τόπο του σεισμού ανασύροντας νεκρούς και μοιράζοντας την ελληνική ανθρωπιστική βοήθεια.³¹ Για την επιχειρησιακή αναβάθμιση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας εν όψει και των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 ενήργησε ο τότε πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, ο οποίος συνεργάστηκε με το ΣΕΚΥΠΣ, καθώς προήγαγε το πρόγραμμα της αντιπυρικής περιόδου του έτους των Ολυμπιακών Αγώνων αλλά και το πρόγραμμα ανανέωσης του εξοπλισμού της Πυροσβεστικής, κάτι πολύ σημαντικό για την διοργάνωση³².

Άσκηση του ΠΣ εν όψει των Ο.Α. του 2004 στην Αθήνα. Χαιδάρι 2004. Source: fire.gr

Το εξοπλιστικό πρόγραμμα περιλάμβανε ένα οργανόγραμμα από 735 οχήματα, από τα οποία 60 βραχιονοφόρα με κλίμακες που έφθαναν τα 80+ μέτρα ύψος (οι μεγαλύτερες στον κόσμο), 158 συμβατικά υδροφόρα οχήματα, 183 υδροφόρα οχήματα παντός εδάφους, 258 οχήματα μεταφοράς προσωπικού, 20 οχήματα βαρέως τύπου και 55 διασωστικά οχήματα. Επιπλέον, το Πυροσβεστικό Σώμα είχε εξοπλισθεί με 7 πυροσβεστικά πλοία για την αντιμετώπιση ειδικών περιστατικών. Επίσης, για τις αυξημένες ανάγκες συντονισμού κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, το Συντονιστικό Κέντρο ανακατασκευάστηκε και εξοπλίστηκε με σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό (C4I), ενώ δημιουργήθηκαν και 4 κινητά επιχειρησιακά κέντρα³³. Το καλοκαίρι του 2007 μια σειρά από δασικές πυρκαγιές σε πολλούς νομούς της Ελλάδας είχαν ως αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 84 άνθρωποι και να καούν 1.500 σπίτια και περισσότερα από 3.000km² γης, 4.5 εκ. ελαιόδεντρα και 60.000 ζώα. Από τις πυρκαγιές επλήγησαν οι νομοί: Μεσσηνίας, Αρκαδίας, Ηλείας, Αχαΐας, Λακωνίας, Αργολίδας, Κορινθίας, Αττικής - Ευβοίας και Φθιώτιδας.

³¹ www.efsyn.gr

³² www.kathimerini.gr/157813/article/epikairothta/.../h-pyrosvestikh-enwpion-toy-2004

³³ old.fireservice.gr/2004/june/hmer_diat.htm

Το ύψος των καταστροφών αποτιμήθηκε σε περισσότερα από €3,5 δις, με δεκάδες χιλιάδες συνάνθρωπους μας να μένουν άστεγοι. Ο συνδυασμός του θερμότερου χειμώνα των συγχρόνων μετεωρολογικών καταγραφών, με λίγες βροχοπτώσεις και ενός ιδιαίτερα θερμού καλοκαιριού, με σημαντική ενίσχυση των ανέμων, συνέβαλαν στην έξαρση των πυρκαγιών³⁴.

Δορυφορική εικόνα από τις δασικές πυρκαγιές του 2007. ESS 2007. Source: epadap.web.auth.gr

Στις 6 Δεκεμβρίου 2008, ο δεκαπεντάχρονος μαθητής Αλεξάνδρος Γρηγορόπουλος δολοφονήθηκε από τον ειδικό φρουρό της ΕΛ.ΑΣ. Επαμεινώνδα Κορκονέα στα Εξάρχεια. Μετά την δολοφονία ταραχές έλαβαν μεγάλη έκταση, ώστε χαρακτηρίστηκαν από μερίδα του τύπου και στελεχών πολιτικών κομμάτων ακόμη και ως 'εξέγερση'. Το γεγονός αυτό πυροδότησε αντιδράσεις από πολίτες σε όλες τις μεγάλες ελληνικές πόλεις, όπως την Αθήνα, Θεσσαλονίκη κα. Πορείες διαμαρτυρίας, που διοργανώθηκαν το ίδιο βράδυ του περιστατικού και την επομένη, οδήγησαν σε μεγάλες υλικές καταστροφές γραφείων, καταστημάτων, δημοσίων και ιδιωτικών κτηρίων. Οι μεγαλύτερες καταστροφές σημειώθηκαν στην Αθήνα. Το Πυροσβεστικό Σώμα, κατά το βράδυ εκείνο όπως και τις επόμενες ημέρες, επενέβη για την αντιμετώπιση εκτεταμένων συμβάντων πυρπολισμού κτιρίων, οχημάτων, καταστημάτων, ακόμα και κτιριακών εγκαταστάσεων πανεπιστημίων.³⁵

Πυρκαγιές σε διάφορες συνοικίες της Αθήνας. Δεκέμβριος 2008. Source: aplotaria.gr

³⁴ www.ekdd.gr

³⁵ <https://www.neopolis.gr/6-dekemvriou-2008-alexis-grigoropoulos/>

Την 15^η Νοεμβρίου του 2017, μετά από έντονη βροχόπτωση, μία «ξαφνική πλημμύρα» έπληξε τη Δυτική Αττική και περισσότερο την Μάνδρα, την Νέα Πέραμο, την Μαγούλα και την Ελευσίνα, προκαλώντας τον θάνατο 24 ατόμων ενώ υπήρξαν και μεγάλες υλικές καταστροφές. Την ίδια μέρα της καταστροφής, ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, κήρυξε εθνικό πένθος για τα θύματα, ενώ την επομένη μετέβη στην περιοχή. Οι περιοχές που επλήγησαν περισσότερο ήταν η Μάνδρα και η Νέα Πέραμος. Το Πυροσβεστικό Σώμα, επενέβη σε δεκάδες κλήσεις διάσωσης ατόμων, όπως και σε εκατοντάδες συμβάντα σχετιζόμενα με τις πλημμύρες και παροχές βοήθειας, με την συμβολή του να είναι καθοριστική για την προστασία της ανθρώπινης ζωής και της περιουσίας ³⁶.

Άνδρες της ΕΜΑΚ επιχειρούν στην Μάνδρα Αττικής. Νοέμβριος 2017. Source: pontosnews.gr

Την 23^η Ιουλίου 2018 δύο μεγάλες πυρκαγιές ξέσπασαν στην Αττική, η πρώτη στην Κινέττα και η δεύτερη κοντά στο Νταού Πεντέλης. Στη δεύτερη περίπτωση η πυρκαγιά επεκτάθηκε και πέρασε μέσα από τους οικισμούς Νέος Βουτζάς και Μάτι με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 102 άνθρωποι και να τραυματιστούν δεκάδες άλλοι. Από τις δύο πυρκαγιές καταστράφηκαν ολοσχερώς και έπαθαν ζημιές χιλιάδες οικήματα ενώ κάηκαν και δεκάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους. ³⁷

Η πυρκαγιά στην Κινέττα φέρεται να ξεκίνησε από καλώδια σε κολώνα της ΔΕΗ, ενώ την πυρκαγιά στο Μάτι φέρεται να προκάλεσε ένας 65χρονος που έβαλε φωτιά για να κάψει κλαδιά. Η πυρκαγιά στο Νέο Βουτζά και το Μάτι είναι η φονικότερη στην ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους και η δεύτερη πιο φονική πυρκαγιά παγκοσμίως κατά τον 21^ο αιώνα (μετά τις πυρκαγιές στην Αυστραλία στις 7 Φεβρουαρίου 2009 που είχαν προκαλέσει τον θάνατο 180 ατόμων). Η Πυροσβεστική Υπηρεσία, παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες του προσωπικού της, δεν μπόρεσε να προλάβει την ταχύτατη εξάπλωση της πυρκαγιάς, τόσο λόγω των πολύ δυνατών ανέμων, όσο και λόγω της κατεύθυνσής τους, που ήταν από βουνό προς θάλασσα. Επίσης, σημαντικό ρόλο στον εγκλωβισμό των

³⁶ www.desmos.org

³⁷ <https://www.thetoc.gr/>

άτυχων συνανθρώπων μας και στον μαρτυρικό τους θάνατο, έπαιξε και το γεγονός ότι δεν υπήρχαν ευδιάκριτες ή προσβάσιμες δίοδοι διαφυγής προς την παρακείμενη παραλία (θάλασσα)³⁸.

Άνδρες του ΠΣ επιχειρούν στο Μάτι Αττικής. Ιούλιος 2018. Source: irafina.gr

³⁸ www.e-daily.gr/

4.0 Η Πυροσβεστική Υπηρεσία Νομού Κέρκυρας

4.1 Εισαγωγή:

Στην επιχειρησιακή ευθύνη της Διοίκησης Πυρ/κής Υπηρεσίας του Νομού Κέρκυρας, ανήκουν η νήσος Κέρκυρα, η νήσος Παξοί, και τα διαπόντια νησιά Οθωνοί, Ερείκουσα και Μαθράκι.

Στη Διοίκηση Π.Υ. Νομού Κέρκυρας ανήκουν οι παρακάτω Πυροσβεστικοί Σταθμοί και Πυροσβεστικά Κλιμάκια :

- 1^{ος} Πυρ/κός Σταθμός Κέρκυρας με περιοχή ευθύνης το Δήμο Κερκύρας, με έδρα την οδό Μαρασλή (περιοχή ‘Γυάλινος Πύργος’), Κέρκυρα.
- 2^{ος} Πυρ/κός Σταθμός Α/Δ Κέρκυρας με περιοχή ευθύνης το εν λόγω Αεροδρόμιο, με έδρα κτίριο εντός του Αερολιμένα.
- Πυρ/κό Κλιμάκιο Θιναλίου, με έδρα την Αχαράβη της Δημοτικής Ενότητας Θιναλίων, με περιοχή ευθύνης αυτές των παλαιών Δήμων Θιναλίων, Κασσωπαίων, Εσπερίων και Αγ. Γεωργίου και των Κοινοτήτων – Διαποντίων Νήσων Οθωνών, Ερεικούσης και Μαθρακίου, (νέα έδρα επί της ε.ο. Ρόδας – Αχαράβης).
- Πυρ/κό Κλιμάκιο Αργυράδων, με έδρα τις Αργυράδες της Δημοτικής Ενότητας Κορισσίων, με περιοχή ευθύνης αυτήν των παλαιών Δήμων Λευκιμμαίων, Κορισσίων, Μελιτειέων, (νέα έδρα στην περιοχή δημοτικής οδού Αργυράδων – Αγ. Γεωργίου νότου).
- Πυρ/κό Κλιμάκιο Παξών, με έδρα τα Μαγαζιά Δήμου Παξών, με περιοχή ευθύνης τα νησιά των Παξών και των Αντίπαξων.³⁹

4.2 Ιστορική Αναδρομή του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας:

Η πόλη της Κέρκυρας, με πληθυσμό 30.635 κατοίκους [το 1940], χαρακτηριζόμενη από τα υψηλά κτίρια (Ενετικού ρυθμού) και ιδιαίτερα στενούς δρόμους –ειδικά για τον ιστό της ‘Παλαιάς Πόλης’, διέθετε για την πυροπροστασία της την ‘*Δημοτική Πυροσβεστική Υπηρεσία*’, με μηχανολογικό εξοπλισμό πολύ καλό για την εποχή εκείνη. Η Δημοτική Υπηρεσία αυτή, δεν ήταν ακριβώς ένα εξειδικευμένο Σώμα, αλλά οι τότε υπάλληλοι του Δήμου, είχαν στα καθήκοντα τους και αυτό της πυρόσβεσης. Με την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940, η πόλη αυτή ήταν εκτεθειμένη, περισσότερο από τις άλλες, στις εναέριες επιδρομές του εχθρού (*εξαιτίας της θέσεως της φυσικά, που είναι πλησιέστερη προς την Ιταλία και την Αλβανία*). Για το λόγο αυτό, μετά από αγωνιώδεις τηλεγράφημα του Αστυνομικού Διευθυντή Κέρκυρας, αποφασίστηκε η ίδρυση Κρατικού

³⁹ Σχέδιο Επέμβασης ΔΙΠΥΝ Κέρκυρας 2019 (Υπηρεσιακά αρχεία)

Πυροσβεστικού Σταθμού, αφού η υπάρχουσα δημοτική Πυροσβεστική Υπηρεσία δεν ήταν δυνατό να ανταποκριθεί στις μεγάλες –πλέον- ανάγκες πυρασφαλείας της πόλεως. Η ίδρυση του Σταθμού έγινε με την ακόλουθη απόφαση του Υφυπουργού Δημοσίας Ασφαλείας που έχει ως εξής: ⁴⁰

‘ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
και ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Αριθμ. Πρωτ: 3333 Φ.Δ. 20

Ο Υφυπουργός της Δημοσίας Ασφαλείας

Έχοντες υπ’ όψει το άρθρον 3 του υπ’ αριθμ. 1963/1939 Α.Ν. ‘περί τρόπου προσκλήσεως εφέδρων προυπηρετησάντων εις τα σώματα ασφαλείας και Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, εν περιπτώσει μερικής ή ολικής επιστρατεύσεως δια λόγους δημοσίας τάξεως και ασφαλείας της Χώρας’ , την υπ’αριθμ. 5352 Φ.Δ. 39/11 ε.ε. αναφοράν του Αρχηγείου του Πυροσβεστικού Σώματος και ότι ένεκα της εμπολέμου καταστάσεως της Χώρας, λόγοι γενικωτέρας τάξεως και ασφαλείας επιβάλλουσι της πόλεως της Κέρκυρας, αποφασίζομεν,

Ιδρύομεν

εν τω Δήμω Κερκύρας Πυροσβεστικόν Σταθμόν Γ’ Τάξεως

Ο Υφυπουργός

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

Η νεοϊδρυθείσα αυτή Πυροσβεστική Υπηρεσία, άρχισε να λειτουργεί από τις 26 Ιανουαρίου 1941, με πρώτο Διοικητή τον Αρχιπυροσβέστη Κωνσταντίνο Δημακάκο, με προσωπικό τρεις (3) πυροσβεστικούς υπαλλήλους, τρεις εφέδρους και το υπόλοιπο από πολιτική επιστράτευση, και με μηχανολογικό εξοπλισμό δύο υδροφόρα αυτοκίνητα του Δήμου, τύπου Fiat, και μια τροχήλατη αντλία, όλα σε πολύ καλή κατάσταση. Στεγάσθηκε στο κτίριο του Δημοτικού Θεάτρου Κερκύρας, στο οποίο λειτούργησε μέχρι τα μεσάνυχτα της 19 Σεπτεμβρίου 1943, όταν κατά τον μεγάλο βομβαρδισμό, από Γερμανικά αεροπλάνα, καταστράφηκε μαζί με το ένα τρίτο της πόλεως. Αιτία του βομβαρδισμού ήταν, καθώς είναι γνωστό, η άρνηση των Ιταλών να παραδώσουν την Κέρκυρα στους Γερμανούς, μετά την συνθηκολόγησή τους με τους συμμάχους στις 03 Σεπτεμβρίου 1943. Η Υπηρεσία αυτή, από τις 25 Μαρτίου 1944, έπαυσε να λειτουργεί (για στεγαστικούς λόγους) μέχρι το 1946, οπότε ξαναλειτούργησε με κανονικό μόνιμο προσωπικό και πυροσβεστικά αυτοκίνητα, στον χώρο του δημοτικού θεάτρου. ⁴¹

⁴⁰ Αρχηγείο Πυρ/κου Σώματος: *Η Ιστορία του Π.Σ.* Αθήνα, 1980

⁴¹ Ιωάννης Σταμούλης: *Συνοπτική Ιστορία του Π.Σ.*, Αθήνα, 2013

Η πρώτη Ημερήσια Διαταγή Π.Υ. Κέρκυρας, της 26-1-1941, έχει ως εξής:

«Αξιωματικός της Υπηρεσίας ο Αρχιπυροσβέστης (231) Δημακάκος Κων/νος. Αρξαμένης της λειτουργίας της ημετέρας υπηρεσίας από της σήμερον ανέλαβεν ο υποφαινόμενος την Διοίκησιν ταύτης, δυνάμει της υπ'αριθμ. 5867 Φ.Δ. 39/1 Διαταγής Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος. Επί τη ευκαιρία ταύτη και υπό την νέαν μου ιδιότητα, επιθυμώ να συστήσω εις άπαντας τους υπ'εμέ όπως, αναλογιζόμενοι τον υψηλόν και ιερόν σκοπόν της αποστολής τους, επιδιώσιν μετά του μεγαλυτέρου ζήλου εις την εκτέλεσιν των καθηκόντων των, ίνα ούτο αχθή εις πέρας η αποστολή ημών επί καλώ των Κρατικών Υπηρεσιών και των κατοίκων της πόλεως ταύτης. Αξιώ επίσης από τους υπ' εμέ την, άνευ ελαχίστης δυστροπείας ή μεμψοιμισμού (σικ) εκτελέσιν των εκάστοτε εκδιδόμενων διαταγών.

Οι: Αρχ/στης (231) Δημακάκος Κων/νος του Ηλία, π.α.τ. (158) Βλάσης Ανδρέας του Γερασίμου, οδ. β' (219) Παπαγεωργιάδης Ιωάννης του Στεφάνου, έφεδρος Πυροσβέστης Μοισσάς Γεώργιος του Λεωνίδα, έφεδρος Πυρ/στης Κακολύρης Νικόλαος του Νικολ. και έφεδρος Πυροσβέστης Κολλιόπουλος Νικόλαος του Δημ., εις την δύναμιν της υπ'ημάς Υπηρεσίας από της σήμερον, με φύλλον πορείας εκ των πυρ/κων Υπηρεσιών Αθηνών και Πειραιώς εις εκτέλεσιν της υπ'αριθμ. 5867 Φ.Δ. 39/1 διαταγής Αρχηγείου Πυροσβεστικού Σώματος.

Ο Διοικητής
Δαμακάκος

(Εκ του Αποσπάσματος Ημερησίας Διαταγής Π.Υ. Κέρκυρας της 26/01/41)

Ο 1^{ος} Πυρ/κος Σταθμός, από το 1955 μέχρι και το 1977, στεγάστηκε σε κτίριο που είχε κατασκευαστεί για τον συγκεκριμένο λόγο, στην είσοδο της λαϊκής αγοράς της πόλης της Κέρκυρας *(οι εγκαταστάσεις αυτές, έχουν πια κατεδαφιστεί, και στην θέση τους έγινε σχετική διαπλάτυνση)*. Αυτό το σημείο κρίθηκε ως κατάλληλο *(εκείνη την εποχή βέβαια)* για την αμεσότερη επέμβαση των πυροσβεστικών δυνάμεων σε συμβάντα που εκδηλώνονταν στην πόλη της Κέρκυρας, και ειδικότερα στην παλαιά πόλη της Κέρκυρας *(καθώς πολλά κτίρια χρησιμοποιούσαν εύφλεκτες ύλες για φωτισμό, θέρμανση και μαγειρική, και σε συνάρτηση με την δομή των κτιρίων της παλαιάς πόλης, καθιστούσαν την συγκεκριμένη περιοχή ευάλωτη και επίφοβη για συμβάντα πυρκαγιών αστικής φύσεως)*. Από τα μέσα της δεκαετίας του '70 άρχισε να εμφανίζεται κάποια δυσχέρεια στην κίνηση της 'πυροσβεστικής εξόδου', διότι είχε ξεκινήσει η κατασκευή (ή μάλλον η 'λειτουργία') πολλών εμπορικών καταστημάτων στην εν λόγω περιοχή, όπως και η χρήση ιδιωτικών οχημάτων *(τις προηγούμενες δεκαετίες ήταν ελάχιστα, όμως από την δεκαετία του '70 αυξήθηκε αρκετά ο αριθμός των Ι.Χ. στην Κέρκυρα, και επομένως η κίνηση τους)* παρεμπόδιζε και καθυστέρουσε την διέλευση των –ογκωδών- πυρ/κων οχημάτων.

Για αυτό, από τα μέσα της δεκαετίας, ξεκίνησαν οι εργασίες τροποποίησης ενός χώρου που ανήκε στον Δήμο Κέρκυρας, επί της διασταύρωσης των οδών 'Ζαφειροπούλου και Μαρασλή' όπου και από το 1978, στεγάσθηκε ο 1^{ος} Πυροσβεστικός Σταθμός Κέρκυρας, όπως επίσης και τα γραφεία της Διοίκησης Πυροσβεστικής Νομού Κερκύρας. Η περιοχή εκείνη την εποχή

ήταν κατάλληλη για την στέγαση, διότι δεν υπήρχαν εμπορικά καταστήματα σε αυτές τις οδούς ούτε αυξημένη κίνηση. Με την πάροδο των ετών όμως, η ανέγερση και χρήση του κτιρίου που είναι γνωστό ως 'Γυάλινος Πύργος', όπως επίσης και η δημιουργία πολλών ιατρείων σε αυτές τις οδούς, σε συνάρτηση με την μεγάλη επιβάρυνση της παραπλήσιας οδού 'Μητρ. Μεθοδίου', άρχισαν να δημιουργούν και εκεί δυσχέρειες στην κίνηση των πυροσβεστικών οχημάτων (ειδικότερα από το έτος 1998 και μετά, διότι τότε ξεκίνησε να υπάγεται η ευθύνη της Δασοπυρόσβεσης στις αρμοδιότητες του Πυροσβεστικού Σώματος) και τα οχήματα πλέον είχαν αυξημένο αριθμό εξόδων από τις εγκαταστάσεις του Σταθμού. Για αυτό, από το έτος 2012 και έπειτα, ένα μέρος των δυνάμεων και οχημάτων του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας, όπως και τα Γραφεία Πυρασφαλείας, Διοίκησης, Ανακριτικού, μεταφέρθηκε στο κτίριο του πρώην Νοσοκομείου Κέρκυρας, επί της οδού Ι. Ανδρέαδη, όπου μοιράζεται το κτίριο αυτό με την ΕΛ.ΑΣ. Η μετακίνηση αυτή, αποφασίστηκε ώστε η πυροσβεστική έξοδοι να μεταβαίνουν πιο άμεσα στην εθνική οδό Παλαιοκαστρίτσας όπου οδηγεί στον ορεινό όγκο Παντοκράτορα.

Για την πρόληψη και αντιμετώπιση των περιστατικών δασοπυρόσβεσης, η Διοίκηση Πυροσβεστικών Υπηρεσιών ξεκίνησε από τις αρχές τις δεκαετίας του 2000 να τοποθετεί οχήματα με ικανότητες 4X4 σε περιοχές απομακρυσμένες από την πόλη τις Κέρκυρας, και τα οποία θα μετέβαιναν πιο άμεσα στα σημεία των πυρκαγιών. Τα σημεία εκπομπής των περιπολικών ήταν εξαρτώμενα από τις ειδικές συνθήκες που επικρατούσαν την εκάστοτε αντιπυρική περίοδο, αλλά συνήθως είχαν ως σημεία εκκίνησης τις περιοχές 'Μέρλιν Δασιάς', Τρουμπέτα, Ποντή (εθν. οδός Λευκίμμης), λιβάδι Ρόπα, Καλαφατιώνες, Μπενίτσες. Τα περισσότερα και πιο επικίνδυνα συμβάντα αγροτοδασικών πυρκαγιών (από το 1998 και έπειτα, καθώς μέχρι εκείνη την περίοδο η δασοπυρόσβεση ήταν αρμοδιότητα της Δασικής Υπηρεσίας) εμφανίζονταν στον ορεινό όγκο Παντοκράτωρ, σε περιοχές βραχώδεις που χρησιμοποιούνταν ως 'βοσκότοποι'. Τις καλοκαιρινές περιόδους, εκρήγνυται αμέτρητα συμβάντα δασικών πυρκαγιών σε ορεινές (και ερημικές) εκτάσεις της οροσειράς Παντοκράτωρ, συνήθως στις περιοχές Ρου, Πόρτες Σινιών, Περίθεια, Λούτσες, Λαύκι, Σάντα, κα, οι οποίες, παρόλο που ήταν εδαφική αρμοδιότητα του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Θιναλίων, απαιτούσαν {λόγω της έκτασης και της δυσχέρειας κατάσβεσης τους – βραχώδεις ανάγλυφο γαρ-} την συνδρομή των δυνάμεων του 1^{ου} Πυρ/κου Σταθμού Κέρκυρας. Όσον αφορά την περιοχή ευθύνης του 1^{ου} Π.Σ., οι περισσότερες πυρκαγιές σε κάθε αντιπυρική περίοδο απαντιόταν πλησίον των καταυλισμών Ρομά (περιοχή 'Λιβάδι Ρόπα'). Αξιοσημείωτες ήταν η πυρκαγιά του Αυγούστου του 2000, όπου μια πολύ μεγάλη σε έκταση πυρκαγιά που ξεκίνησε από την περιοχή Καρουμπάτικα, κατέκαψε μια δασική, αγροτική και λιβαδική

έκταση περίπου 3000^{στρ.}, καθώς την χρονική εκείνη περίοδο (03-10 Αυγούστου) η ένταση των ανέμων ήταν συνεχώς δυνατή, και έτσι δυσχέραινε την κατάσβεση της. Εκτός αυτού του συμβάντος, τα έτη 2010, 2011 και 2012, μια σειρά από μπαράζ πυρκαγιών τους καλοκαιρινούς μήνες, δημιούργησαν μια δύσκολη κατάσταση για το νησί, καθώς το 2010 εμφανίστηκαν 21 πυρκαγιές εντός χρονικού διαστήματος 60 λεπτών, με αποτέλεσμα να υπάρξουν μεγάλες καμένες εκτάσεις στις περιοχές Λάκωνες, Κομπίτσι, Γιατρώνες, Αλλειματάδες, το 2011 το μπαράζ πυρκαγιών εμφανίστηκε στις περιοχές Ποντή, Καλαφατιώνες, Καρουμπάτικα, Δούλου, Τρουμπέτα, ενώ το 2012 στις περιοχές Λιβάδι Ρόπα, Καρουμπάτικα, Βαρυπατάδες. Οι περισσότερες πυρκαγιές κατασβέσθηκαν άμεσα από τα περιπολικά οχήματα, τα πυροσβεστικά αεροσκάφη, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις κλήθηκαν και μεγαλύτερα πυροσβεστικά αεροσκάφη, τύπου Canadair. Αξίζει να σημειωθεί ότι από το έτος 2001 και μετά, η δύναμη του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας ενισχύονταν κατά τους καλοκαιρινούς μήνες με πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης, έχοντας καθήκοντα δασοπυρόσβεσης, ενώ από το έτος 2016 εντάχθηκαν στην δύναμη του Σταθμού και οι Πυροσβέστες Πενταετούς Απασχόλησης.

Αναφορικά με αστικά συμβάντα, ο 1^{ος} Πυρ/κος Σταθμός έχει επέμβει σε χιλιάδες περιστατικά άμα την σύσταση του, όπως επίσης και σε εκατοντάδες απεγκλωβισμούς και διασώσεις ατόμων από τροχαία. Η πιο πρόσφατη αξιοσημείωτη αστική πυρκαγιά, εντός του ιστού της Κέρκυρας, είναι αυτή στην διάσημη σαπωνοποιεία 'Πατούνη', τα ξημερώματα της 01 Σεπτεμβρίου 2016, όπου κάηκε ένα μέρος της εμπρόσθιας δομής του κτιρίου. Η πυρκαγιά ξεκίνησε από ένα παλαιοπωλείο, ακριβώς επάνω από του Πατούνη. Όμως η έγκαιρη και αποτελεσματική επέμβαση της Π.Υ. Κέρκυρας, διέσωσε τα μηχανήματα και το καθαυτό σαπωνοποιείο. Μια άλλη αξιοσημείωτη πυρκαγιά, είναι αυτή της 13^{ης} Αυγούστου 2017 στο παλαιό φρούριο Κέρκυρας (όπου κάηκαν ξηρά χόρτα και βλάστηση, και λόγω της μεγάλης κινητοποίησης της Π.Υ. δεν κάηκαν κτίσματα ούτε επεκτάθηκε εκτός του χώρου του παλαιού φρουρίου). Πυρκαγιές μικρής έκτασης έχουν σημειωθεί αρκετές κατά τις προηγούμενες δεκαετίες στην παλαιά πόλη της Κέρκυρας, όμως κατασβέσθηκαν άμεσα είτε από κατοίκους της περιοχής, είτε άμα την άφιξη των πυροσβεστικών δυνάμεων. Ένα πλεονέκτημα που είχε η πόλη, ήταν η ύπαρξη κρουνών στα πιο επίφοβα σημεία.

Ουσιαστικά, η τελευταία καταστροφή που συνέβη στην Κέρκυρα λόγω πυρκαγιάς, ήταν αυτή της 13^{ης} – 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1943, οι Γερμανικές ναζιστικές δυνάμεις, βομβάρδισαν με βόμβες 'φωτιάς' την πόλη της Κέρκυρας, και κατέστρεψαν ολοσχερώς ολόκληρες συνοικίες, καθώς και αμέτρητα κτίσματα παγκόσμιας κληρονομιάς (οι μεγαλύτερες καταστροφές έγιναν στην Εβραϊκή συνοικία, στο Καμπιέλο, η οποία κάηκε ολοσχερώς, στους Αγίους Πατέρες, στον Άγιο

Αθανάσιο, στην καθολική εκκλησία της Annunciata -ένα αριστούργημα της ενετικής εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής, που χτίστηκε τον 14^ο αιώνα-.

Ίσως αυτή η καταστροφή να ήταν και η αιτία ώστε στα επόμενα χρόνια, κατά την ανοικοδόμηση της παλαιάς πόλης κυρίως, να υπάρξουν οι απαραίτητες πηγές ύδατος κτλ, ώστε σε κάθε περίπτωση να υπήρχε μια άμεση αντιμετώπιση.

Δυστυχώς, υπήρξαν και συμβάντα όπου η Πυροσβεστική Έξοδος αντίκρισε μακάβριες σκηνές, όπως πχ –ως πιο πρόσφατο- αυτό της 01^{ης} Ιανουαρίου 2019, όπου μια φωτιά σε εξοχική οικία και αγρόκτημα στην περιοχή Δανίλια, κόστισε την ζωή μιας 63χρονης γυναίκας, η οποία βρέθηκε απανθρακωμένη στα ερείπια (λόγω της φωτιάς) του κτίσματος.

4.3 Ο 2^{ος} Πυροσβεστικός Σταθμός (Αεροδρομίου) Κέρκυρας:

Για την κάλυψη των αναγκών πυρασφαλείας του Διεθνούς Αερολιμένος Κέρκυρας, ιδρύθηκε Πυροσβεστικός Σταθμός Γ' τάξεως, με το Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθ. 145, της 24^{ης} Σεπτεμβρίου 1978 που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 30 –τεύχος Α'- ΦΕΚ της 25^{ης} Σεπτεμβρίου 1978. (Με το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα, συστήθηκε Διοίκηση Πυροσβεστικής Υπηρεσίας πόλεως Κέρκυρας, στην οποία υπήχθησαν ο Πυροσβεστικός Σταθμός που λειτουργούσε στην πόλη και ο Σταθμός του Αερολιμένος, που χαρακτηρίστηκε 2^{ος} Πυροσβεστικός Σταθμός).

Ημέρα ενάρξεως της λειτουργίας του Β' Πυρ/κου Σταθμού, ορίστηκε η 11^η Νοεμβρίου 1978 (με την υπ' αριθμ. 19266 Φ.101.3/16 της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 1978 απόφαση του υπουργού Δημοσίας Τάξεως). Ο Πυροσβεστικός Σταθμός Αεροδρομίου, στεγάστηκε αρχικά σε κτίριο κοντά στις κτιριακές εγκαταστάσεις του Αερολιμένος Κέρκυρας: Από το έτος 1978, μέχρι και το έτος 1998, οι κτιριακές εγκαταστάσεις στέγασης του 2^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας ήταν το κτίριο στην 'βόρεια πύλη' του αερολιμένα – πλησίον του κεντρικού δρόμου) όπου μετέπειτα μετατράπηκε ως 'Κρατική Αερολέσχη Κέρκυρας'. Ο αρχικός αριθμός των Πυρ/κων υπαλλήλων ήταν 18 άτομα (οδηγοί πυροσβεστικών οχημάτων, μάχιμοι πυροσβέστες) και ο Σταθμός διέθετε τον δικό του Διοικητή. Αρχικά, η Πυρ/κη Υπηρεσία αεροδρομίου διέθετε δυο υδροφόρα πυροσβεστικά οχήματα μεγάλης χωρητικότητας σε νερό και ειδικό αφρό κατάσβεσης ('υδραφρό').

Το 1998, κατασκευάστηκε (πλησίον του χώρου στάθμευσης αεροσκαφών και γενικότερα πιο κοντά στον χώρο που κινούνται τα αεροσκάφη), καινούργιο κτίριο, το οποίο θα φιλοξενούσε στο εξής την Πυροσβεστική Υπηρεσία Αεροδρομίου (δηλαδή τον '2^ο Π.Σ. (Α/Δ) Κέρκυρας'). Στον νέο αυτό Σταθμό, φιλοξενήθηκαν τρία ειδικά πυροσβεστικά οχήματα αεροδρομίου, και η δύναμη του προσωπικού αυξήθηκε στα 22 άτομα (στα μετέπειτα χρόνια, και μέχρι το έτος 2016, η δύναμη του προσωπικού κυμαίνονταν από 22 έως 27 υπαλλήλους). Από το 2007 και μετά, η διαχείριση του Αερολιμένα Κέρκυρας πέρασε από τα χέρια της ΥΠΑ στην εταιρία Fraport AG, η οποία

λόγω της αναβάθμισης του επιπέδου ασφαλείας του αερολιμένα, ζήτησε να στελεχωθεί ο σταθμός από 38 υπαλλήλους συνολικά. Έκτοτε, ο 2^{ος} Π.Σ. Κερκύρας, διαθέτει το συγκεκριμένο αριθμό υπαλλήλων, καθώς και τρία ειδικά υδροφόρα πυροσβεστικά οχήματα αερολιμένος. Τα συνήθη καθήκοντα του πυροσβεστικού προσωπικού αεροδρομίου, είναι η παροχή πυρασφαλείας σε αεροσκάφη που ανεφοδιάζονται με καύσιμα, καθώς και σε περιπτώσεις όπου κάποιο αεροσκάφος παρουσιάσει οποιοδήποτε πρόβλημα, να μπορούν να επέμβουν άμεσα. Στο Διεθνές Αεροδρόμιο Κέρκυρας, η Π.Υ. έχει παραστεί σε αρκετές περιπτώσεις όπου αεροσκάφη εξέπεμψαν σήμα κινδύνου [είτε λόγω εισρόφησης πτηνών (πχ κορμοράνοι, φαλακροκόρακες κτλ που συχνάζουν στην περιοχή, λόγω της ύπαρξης των κατάλληλων συνθηκών –λιμνοθάλασσα γαρ-, είτε λόγω κάποιας ένδειξης στο cockpit του πιλοτήριου, είτε λόγω –σπανίως- σε κάποια βλάβη σε κινητήρα]. Επιπλέον, αρκετές φορές τα πυροσβεστικά οχήματα, χρησιμοποίησαν τον ειδικό πυροσβεστικό αφρό, για να καλύψουν κηλίδες που προέκυψαν λόγω διαρροής καυσίμων (είτε από α/φ είτε από βυτιοφόρο μεταφοράς αεροπορικών καυσίμων). Σε καμία περίπτωση μέχρι τώρα δεν έχει υπάρξει συμβάν πυρκαγιάς σε αεροσκάφος εντός του αερολιμένα Κέρκυρας. Τα αεροπορικά ατυχήματα που σχετίζονται με το αεροδρόμιο του νησιού είναι τα εξής:

α) Η πτώση αεροσκάφους της Ο.Α. σεδρομολογία Κέρκυρα – Αθήνα:

Αν και το συμβάν αυτό, δεν έλαβε χώρα στο Αεροδρόμιο Κέρκυρας «Ι. Καποδίστριας», έχει σχέση με την Κέρκυρα, καθώς από το νησί αυτό απογειώθηκε (και πρόκειται για το μοναδικό αεροπορικό δυστύχημα της Ο.Α. που είχε επιζώντες). Αναλυτικότερα, τον Οκτώβριο του 1972, στην προσπάθεια του αεροσκάφους να προσγειωθεί στο αεροδρόμιο των Αθηνών {εν μέσω νυχτερινής καταιγίδας}, πιθανόν λόγω των δυσμενών συνθηκών (ελάχιστη ορατότητα, αναταράξεις, κενά αέρος κτλ), το α/φ αντί να προσγειωθεί στον διάδρομο του αερολιμένα Αθηνών, κατέπεσε στην θαλάσσια περιοχή της 'Βούλας Αττικής', εν μέσω θαλασσοταραχής 9αφού οι καιρικές συνθήκες ήταν όντας αντίξοες). Από τους 53 επιβαίνοντες, οι 16 καταφέρνουν να κολυμπήσουν μέχρι την ακτή και να σωθούν, ανάμεσα τους και ο κυβερνήτης. Όμως, 37 επιβάτες δεν κατάφεραν να επιβιώσουν.. Το πόρισμα για τα αίτια της πτώσης, απέρριψε την πιθανότητα να οφείλεται το πολύνεκρο αυτό συμβάν σε μηχανική βλάβη. Μετά από σχεδόν δύο χρόνια, εκδόθηκε το σχετικό πόρισμα της επιτροπής, το οποίο δεν απέδωσε ευθύνες ούτε στον πιλότο, ούτε διέκρινε κάποια μηχανική βλάβη, απλά αποφάνθηκε ότι η πτώση στην θάλασσα οφείλονταν στο χαμηλό ύψος της φάσης πριν την προσγείωση του α/φ, δηλαδή σε μια αιφνίδια κάθοδο. Ο πιλότος του αεροσκάφους αθώωθηκε από το δικαστήριο..

Η αποκομμένη άτρακτος του αεροσκάφους στην Βούλα Αττικής. Ιούλιος 2018. Source: startmedia.gr

Η αποκομμένη άτρακτος του αεροσκάφους στην Βούλα Αττικής. Ιούλιος 2018. Source: startmedia.gr

β) Το ατύχημα της *British Caledonian* στο αεροδρόμιο της Κέρκυρας

Στις 19/7/1972 ένα βρετανικό αεροσκάφος του τύπου «Bac 1-11» ναυλωμένο από την εταιρεία *Horizon Holidays*, ετοιμαζόταν να αναχωρήσει από το αεροδρόμιο της Κέρκυρας, με προορισμό την Αγγλία. Στη διαδικασία της επιτάχυνσης το αεροπλάνο προκειμένου να επιτευχθεί η επιθυμητή ταχύτητα απογείωσης, ο ένας τροχός είχε μια ισχυρή επαφή σε λακκούβα με νερά (στον διάδρομο) με αποτέλεσμα ο Κυβερνήτης να νομίσει ότι υπήρξε βλάβη στον ένα κινητήρα και να ακυρώσει την απογείωση (abort). Αυτή η απότομη ενέργεια είχε ως αποτέλεσμα την ‘προσθαλάσσωση’ του α/φ στα νερά της “Λίμνης Χαλικιόπουλου” (σε βάθος 1^η). Οι επιβάτες εκκένωσαν το αεροπλάνο, χωρίς να υπάρξει κανένας πνιγμός. Την διαδικασία εκκένωσης συνέδραμαν σε μέγιστο βαθμό, οι πολλοί ψαράδες και ιδιοκτήτες των μικρών βαρκών της περιοχής. Όμως, μια επιβάτιδα που είχε υποστεί τραύματα κατά την ‘ανατάραξη’ του αεροσκάφους και την ταχύτητα που είχε αναπτύξει, κατά την μεταφορά της στο Γ.Ν. Κέρκυρας, υπέκυψε στα τραύματά της και απεβίωσε..

Φωτογραφία που δείχνει το σημείο που σταμάτησε η πορεία του α/φ. Source: British-Caledonian

4.4 Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Θιναλίων {βόρεια Κέρκυρα}:

Το Πυρ/κο Κλιμάκιο Θιναλίων, έχοντας να καλύψει μια μεγάλη σε έκταση περιοχή (και όχι μόνο των περιοχών ευθύνης του, αλλά και λόγω της ιδιομορφίας του βορείου τμήματος του νησιού: Ορεινό γεωγραφικό ανάγλυφο, να ιδιαίτερη γεωλογική μορφή), άμα την ίδρυση του, είχε τοποθετηθεί σε ένα στρατηγικό σημείο: Στο κέντρο του χωριού της Αχαράβης, κοντά στην έδρα του Δημαρχείου Θιναλίων. Αυτή η θέση του Πυρ/κου Κλιμακίου, επέτρεπε στην Πυροσβεστική έξοδο να μεταβαίνει σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα στους ορεινούς όγκους των περιοχών 'Πόρτες', 'Κασσιώπη', 'Σινιές', 'Περίθεια' και 'Πετάλεια'. Αυτά τα χωριά – οικισμοί, δεν έχουν μεγάλο αριθμό κτισμάτων, ούτε πυκνοκατοίκηση. Ο λόγος όμως που θεωρούνται σημαντικά σημεία για την Πυρ/κη Υπηρεσία, δεν ήταν άλλος από τον μεγάλο αριθμό εκδήλωσης συμβάντων δασικών και αγροτικών πυρκαγιών: Ο ορεινός όγκος της βορείου Κέρκυρας, είναι ιδιαίτερα βραχύδης, και χρησιμοποιούνταν –ειδικότερα από τις δεκαετίες του '70 και '80- ως περιοχή βοσκής αμνοερινφίων. Στατιστικά, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο (με πιο συχνή εμφάνιση του χρονικού διαστήματος 15 Ιουλίου έως 20 Αυγούστου), εκδηλώνονταν πολλά συμβάντα αγροτικών και δασικών πυρκαγιών σε τόπους πλησίον των προαναφερόμενων περιοχών. Αυτός ήταν και ο λόγος που ως έδρα του Π.Κ. Θιναλίων επελέχθη το χωριό Αχαράβη. Επιπλέον, λόγω και της αυξημένης κίνησης οχημάτων στην Εθνική Οδό Ρόδας – Αχαράβης, συνέβαιναν -αρκετά συχνά- τροχαία ατυχήματα, τα οποία απαιτούσαν την επέμβαση της Πυρ/κης υπηρεσίας για τον απεγκλωβισμό των ατόμων που επέβαιναν στα οχήματα. Καθότι η απόσταση της πόλης της Κέρκυρας (όπου έδρευε και εδρεύει ο Πυρ/κος Σταθμός Κέρκυρας) είναι περίπου 40km από την Αχαράβη, ήταν επιτακτική η ίδρυση ενός 'μικρού Πυροσβεστικού Σταθμού (δηλαδή Πυρ/κου Κλιμακίου) στην εν λόγω περιοχή.

Επειδή όμως, το κέντρο του χωριού της Αχαράβης, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες παρουσίαζε δυσκολίες στην μετακίνηση των οχημάτων (λόγω του αριθμού των επισκεπτών στην περιοχή, των τουριστικών λεωφορείων κτλ), αποφασίστηκε η μεταφορά της έδρας του Κλιμακίου, από το 'κέντρο' της Αχαράβης, σε ένα στρατηγικό σημείο επί της επαρχιακής οδού Ρόδας – Αχαράβης, από όπου τα πυρ/κα οχήματα μπορούσαν να μετακινηθούν με τάχιστο τρόπο στις διάφορες περιοχές όπου απαιτούνταν η επέμβαση τους. Αυτή η μεταφορά έγινε το 2006. Τα πρώτα δυο χρόνια της λειτουργίας του, το Π.Κ. Θιναλίων χρησιμοποιούσε ως προσωπικό στελέχωσης των οχημάτων του, υπαλλήλους που υπηρετούσαν στον 1^ο Π.Σ. Κέρκυρας, και οι οποίοι απόσπονταν επί 2^{μηνες} υπηρεσίες στο Π.Κ. Θιναλίων. Ο αρχικός αριθμός των υπαλλήλων του Κλιμακίου ήταν τέσσερις [4] άνδρες, εκ των οποίων οι δύο ήταν οδηγοί πυρ/κων οχημάτων. Επιπλέον, κατά την

καλοκαιρινή ('αντιπυρική') περίοδο, προσλαμβάνονταν οκτώ (8) εποχικοί υπάλληλοι με καθήκοντα δασοπυρόσβεσης, το χρονικό διάστημα απασχόλησης του ήταν από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο του εκάστοτε έτους. Οι 'εποχικοί' υπάλληλοι, αποτελούσαν πλήρωμα (και ακόμα αποτελούν βέβαια) των 'περιπολικών οχημάτων', τα οποία κινούνται σε απομακρυσμένες από το Κλιμάκιο περιοχές, οι οποίες είναι επιβαρυμένες με συμβάντα δασικών πυρκαγιών. Συνήθως, αυτές οι περιοχές εκπομπής των δασικών περιπολικών δεν ήταν σταθερές, όπως επί το πλείστον τα σημεία όπου αποτελούσαν τους πυρήνες εκπομπής των εποχούμενων περιπολικών είναι η Περίθεια, Κασσιώπη και Βελονάδες. Καθότι η περιοχή ευθύνης του Π.Κ. Θιναλίων δεν είναι μικρή, τα περιπολικά είχαν ως κέντρα εκπομπής αυτούς του οικισμούς, και μετακινούνταν ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες που επικρατούσαν στο βόρειο συγκρότημα.

Από το έτος 2000, όπου και το Π.Κ. Θιναλίων απέκτησε το δικό του μόνιμο πυροσβεστικό προσωπικό (δηλαδή υπαλλήλους οι οποίοι αποτελούσαν την 'οργανική δύναμη' του Κλιμακίου), η διάρθρωση της Υπηρεσίας είχε ως εξής: Προϊστάμενος Κλιμακίου, αναπληρωτής Προϊστάμενος, Πυροσβεστική Έξοδος 'Α' και 'Β', και δασικά περιπολικά (για τους μήνες Μάιο έως Οκτώβριο του εκάστοτε έτους). Ο αριθμός του μόνιμου προσωπικού ήταν κατ' ελάχιστον δώδεκα πυροσβέστες, ενώ οι εποχικοί υπάλληλοι ήταν από 8 έως 12 πυροσβέστες. Το πυροσβεστικά οχήματα του Κλιμακίου, ήταν την εποχή ιδρύσεως του δυο υδροφόρα οχήματα τύπου Magirus, ενώ από το 2000 όπου και το Κλιμάκιο απέκτησε την δική του 'σύσταση', στην δύναμη του εντάχθηκε ένα 'διασωστικό υδροφόρο' όχημα τύπου Mercedes, το οποίο χρησιμοποιούνταν για απεγκλωβισμούς από τροχαία, για κατάσβεση πυρκαγιών αστικού τύπου (πχ σε οικίες -τζάκια, κουζίνες- και σημεία τουριστικής κίνησης – ξενοδοχεία, εστιατόρια κτλ). Ο κίνδυνος εκδήλωσης πυρκαγιάς σε τουριστικά καταλύματα και ξενοδοχεία (από την δεκαετία του 1980, αυξήθηκε κατακόρυφα η επισκεψιμότητα στο βόρειο συγκρότημα του νησιού, και επομένως άρχισαν να κατασκευάζονται αρκετά ξενοδοχεία – μικρού και μεσαίου μεγέθους- και τα ανάλογα εστιατόρια) οδήγησε την Διοίκηση Πυρ/κων Υπηρεσιών Νομού Κέρκυρας το 2004, να συστήσει ειδικό κλιμάκιο ελέγχων πυρασφαλείας και πιστοποίησης κοινόχρηστων και άλλων χώρων, που ουσιαστικά ήταν ένας αριθμός Αξιωματικών και Υπαξιωματικών της Υπηρεσίας, οι οποίοι προέβαιναν σε προληπτικούς ελέγχους σε επιχειρήσεις, καταλύματα κτλ, όπως και σε έκτακτους ελέγχους όποτε από κρίνονταν απαραίτητο από την Υπηρεσία. Αυτοί οι έλεγχοι, πραγματοποιούνται σε ετήσια βάση έκτοτε. Λόγω του ότι οι καλοκαιρινοί μήνες, αποτελούν τους μήνες με τον μεγαλύτερο αριθμό συμβάντων στην βόρεια Κέρκυρα (αλλά και στην Κέρκυρα – Ελλάδα γενικότερα), από το 2007 ξεκίνησε η εκπομπή ειδικών περιπολικών οχημάτων στην περιοχή ευθύνης

του βορείου τμήματος, τα οποία περιπολικά είναι ουσιαστικά, οχήματα 'εκτός δρόμου', τα οποία κατά τις ημέρες όπου οι συνθήκες είναι πολύ επικίνδυνες για την έναρξη και εξάπλωση πυρκαγιών, κινούνταν κατά την διάρκεια της ημέρας (και σε κάποιες περιπτώσεις και νυχτερινών ωρών) σε διαδρομές οι οποίες θεωρούνται ως επικίνδυνες για την έναρξη συμβάντων πυρκαγιάς. Το πυροσβεστικό Κλιμάκιο Θιναλίων, λόγω της θέσης του, από την ίδρυση του μέχρι και σήμερα, έχει αντιμετωπίσει αμέτρητα συμβάντα πυρκαγιών και διασώσεων, όπως και απεγκλωβισμού ατόμων από πτώσεις σε κρημνούς και άλλες δύσβατες περιοχές.

Πιο σημαντικά συμβάντα θεωρούνται αυτό του 2010, όπου μια μεγάλη πυρκαγιά τον Αύγουστο (16-18) η οποία εκδηλώθηκε στον ορεινό όγκο 'Παντοκράτορα', έκαψε πάνω από 6000στρ. δασικής έκτασης, στις περιοχές Περίθεια, Ρου, Σινιές, ορεινή Κασσιώπη και Λούτσες. Η πυρκαγιά αυτή είχε πολλά σημεία έναρξης, σε όχι πολύ κοντινές περιοχές μεταξύ τους, με αποτέλεσμα, τόσο λόγω της μεγάλης ξηρασίας της καυσίμου ύλης, όσο και του ποσοστού υγρασίας και της έντασης των ανέμων, εξαπλώθηκε στα δύσβατα και βραχώδη σημεία του ορεινού όγκου. Το μέγεθος της πυρκαγιάς, οδήγησε την Ηγεσία του Πυρ/κου Σώματος, να ενισχύσει της δυνάμεις πυρόσβεσης με δυο ελικόπτερα, δύο πυροσβεστικά αεροσκάφη και προσωπικό – οχήματα από όμορους νομούς, ώστε να επιτευχθεί η κατάσβεση όσο το συντομότερο ήταν δυνατόν. Τα συμβάντα πυρκαγιών σε δάση του βορείου τμήματος του νησιού, είναι ασφαλώς αμέτρητα, όπως και οι περιπτώσεις απεγκλωβισμού ατόμων από τροχαία οχήματα ή και οι έρευνες εντοπισμού αγνοουμένων (συνήθως, επρόκειτο για άτομα από άλλες χώρες οι οποίοι επιδίδονταν σε περιπάτους στις περιοχές της ΒΔ ακτής του νησιού –Αφιώνας, Αρίλλας, κα- και έχαναν τον προσανατολισμό τους. Ο πολύ μεγάλος αριθμός επεμβάσεων στις οποίες έχει προβεί από το 1998 μέχρι και σήμερα, το Πυρ/κο Κλιμάκιο Θιναλίων, αναδεικνύει και την σπουδαιότητα του και την μεγάλη σημασία της απόφασης ίδρυσης του το 1998. Προ του έτους εκείνου, οι δυνάμεις που εκπέμπονταν από το κέντρο της Κέρκυρας για την αντιμετώπιση των συμβάντων, αντιμετώπιζαν πολλές δυσκολίες, με κυριότερη αιτία την χιλιομετρική απόσταση από την Β. Κέρκυρα, και επιπλέον λόγω της απουσίας ύπαρξης οργανωμένης δομής (Κλιμακίου). Έχοντας υπόψιν, ότι τα συμβάντα δασικών περιοχών μέχρι το έτος 1998, αντιμετωπίζονταν από την –τότε- Δασική Υπηρεσία Κέρκυρας, η ύπαρξη του Π.Κ. Θιναλίων αποδείχθηκε ευεργετική για την προστασία του φυσικού πλούτου και της περιουσίας στην β. Κέρκυρα, διότι το εν λόγω Κλιμάκιο, διαθέτοντας οργανωμένη και επανδρωμένη δομή, έχει επέμβει σε πάνω από 1000 συμβάντα εκδήλωσης πυρκαγιών (τόσο σε δάση, δασικές εκτάσεις, όσο και σε αγροτικές ή λιβαδικές εκτάσεις).

4.5 Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Αργυράδων {νότια Κέρκυρα}:

Το Πυρ/κο Κλιμάκιο Αργυράδων, ιδρύθηκε ένα χρόνο μετά την έναρξη λειτουργίας του Π.Κ. Θιναλίων, το έτος 1999 δηλαδή. Η αποστολή του, όπως και αυτή του Π.Κ. Θιναλίων, ήταν να καλύψει τις υπηρεσιακές ανάγκες για την αντιμετώπιση συμβάντων που εκδηλώνονταν σε περιοχές 'απομακρυσμένες' από τις εγκαταστάσεις και έδρα του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας. Ως αρχικός χώρος στέγασης του Κλιμακίου, επελέχθη ένα κτίριο κοντά στο κέντρο του παραδοσιακού οικισμού Αργυράδων. Το Π.Κ. Αργυράδων, από το έτος ίδρυσης του, είχε ως περιοχή ευθύνης του Δήμους Μελιτειέων, Κορισσίων και Λευκιμμαίων. Η τοπογραφία των εν λόγω περιοχών, σίγουρα δεν χαρακτηρίζεται από το ανάγλυφο της βορείου Κέρκυρας, όμως οι περιοχές της νοτίου Κέρκυρα, είχαν ανέκαθεν έντονη αγροτική δραστηριότητα και μεγάλες λιβαδικές καλλιέργειες, και αυτός ήταν ένας κύριος λόγος που επέβαλλε την ίδρυση ενός πυροσβεστικού κλιμακίου στον νότιο τομέα του νησιού. Ένας άλλος, σημαντικός λόγος ήταν η αυξανόμενη κίνηση και τουριστική δραστηριότητα στον νότο, που αναπτύχθηκε παράλληλα με την δημιουργία ξενοδοχειακών μονάδων και θέρετρων στην περιοχή, κάτι που έκανε επιτακτική ανάγκη την δημιουργία ενός Πυρ/κου Κλιμακίου σε μια περιοχή από όπου θα κάλυπτε σε εύλογο χρονικό διάστημα τις ανάγκες που δημιουργούνταν, όπως και τα αυξανόμενα συμβάντα στον ιστό αυτό (τα σοβαρότερα των οποίων ήταν τροχαία ατυχήματα και πυρκαγιές σε αγροτικές – λιβαδικές εκτάσεις των περιοχών).

Κατά την ίδρυση του, το Π.Κ. Αργυράδων στελεχώνονταν από μόνιμους υπαλλήλους του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας, οι οποίοι μετακινούνταν στο Κλιμάκιο σε δίμηνες αποσπάσεις. Το ανθρώπινο δυναμικό αριθμούσε τέσσερις υπαλλήλους (δύο οδηγοί πυρ/κων οχημάτων και δύο υπάλληλοι με καθήκοντα 'μάχιμου'), ενώ κατά την 'Αντιπυρική Περίοδο' {από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο εκάστοτε έτους} το Κλιμάκιο ενισχύονταν με οκτώ (8) εποχικούς πυροσβέστες, οι οποίοι στελέχωναν τα πυροσβεστικά περιπολικά οχήματα. Τα δασικά αυτά περιπολικά, εκπέμπονταν σε περιοχές που ήταν ευπαθείς στην εκδήλωση δασικών πυρκαγιών, όπως λχ η περιοχή 'Στρογγυλή' και τα Παλαιοχώριο Λευκίμμης. Βέβαια, η ύπαρξη ορισμένων 'λόφων' – μικρών βουνών (Άγιος Ματθαίος, Αρκουδίλλας, Άγιος Νικόλαος κα), επέβαλλε σε πολλές περιστάσεις την τοποθέτηση περιπολικών οχημάτων σε αυτές τις περιοχές. Από το έτος 2002, το Π.Κ. Αργυράδων απέκτησε και αυτό το 'δικό' του δυναμικό, δηλαδή τοποθετήθηκαν σε μόνιμη βάση δώδεκα (12) πυροσβεστικοί υπάλληλοι, μαζί με Προϊστάμενο Αξιωματικό, οι οποίοι διαθέτοντας και τους πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, αποτέλεσαν την σταθερή βάση ανθρωπίνου δυναμικού του Κλιμακίου. Η αυξανόμενη στελέχωση του Π.Κ. Αργυράδων, σε συνδυασμό

με τα περισσότερα πλέον οχήματα (το 2002, το Π.Κ. Αργυράδων διέθετε τρία οχήματα άμεσης επέμβασης –διασωστικό και υδροφόρα οχήματα- συν επιπλέον τρία ‘δασικά οχήματα’ που εκπέμπονταν εκτός του χώρου του Κλιμακίου τις πρωινές και απογευματινές ώρες), οδήγησε στην απόφαση της μεταφοράς του χώρου στέγασης του, από το κέντρο του χωριού ‘Αργυράδες’ σε μια πιο υπαίθρια περιοχή, πλησίον του παραθαλάσσιου οικισμού Άγιος Γεώργιος Αργυράδων. Στον νέο χώρο στέγασης του Κλιμακίου, υπήρχε η ευχέρεια ανεμπόδιστης στάθμευσης των Πυρ/κων οχημάτων, των οχημάτων του προσωπικού, καθώς και του σχετικού εξοπλισμού. Επιπλέον, στον προαύλιο χώρο υπήρχε η δυνατότητα εκτέλεσης εκπαιδευτικών ασκήσεων και σχετικών ημερίδων.

Αναφορικά με τα συμβάντα στην περιοχή της νότιας Κέρκυρας, τα οποία αντιμετώπισε το Κλιμάκιο, υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός αγροτικών και λιβαδικών πυρκαγιών, ειδικά κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, όπως και κάποια συμβάντα πυρκαγιάς σε ορεινούς όγκους. Μια αξιοσημείωτη πυρκαγιά είναι αυτή του Ιουλίου 2009 στην περιοχή ‘Παλαιοχώριον’, η οποία εκδηλώθηκε κάτω από άγνωστες συνθήκες, και λόγω των δυνατών ανέμων εξαπλώθηκε ταχύτατα, καίγοντας πάνω από 1,000^{στρ.} δασικής, αγροτικής και λιβαδικής έκτασης, μαζί με εκατοντάδες ελαιόδεντρα.

Εκτός αυτού, πρέπει να αναφερθεί και η σειρά συμβάντων της περιόδου Μάρτιος 2008 – Ιούλιος 2008, όπου λόγω της επικείμενης έναρξης λειτουργίας του ‘ΧΥΤΑ Λευκίμμης’, οι κάτοικοι της περιοχής, αντιδρώντας στην απόφαση της πολιτείας, προέβησαν σε μια σειρά από επεισόδια, τα οποία κυμαίνονταν από εμπρησμούς σε οχήματα της ΕΛ.ΑΣ. σε εμπρησμό του κτιρίου στέγασης του Α.Τ. Λευκιμμάτων και από την έναρξη συμβάντων πυρκαγιάς σε οδούς – πρανές οδών σε πυρκαγιές δασικών εκτάσεων κοντά στην περιοχή ‘Μεσοράχια Λευκίμμης’ (περιοχή στην οποία είχε σχεδιαστεί να μετατραπεί ο ΧΥΤΑ Νοτίου Κέρκυρας. Το Π.Κ. Αργυράδων, προέβη στην άμεση αντιμετώπιση των συμβάντων αυτών και απέτρεψε την εκτός ελέγχου επέκταση των πυρκαγιών πέραν των περιοχών των εμπρησμών. Εκτός των παραπάνω, το προσωπικό του κλιμακίου έχει προβεί σε δεκάδες απεγκλωβισμούς ατόμων λόγω τροχαίων και σε αρκετές παροχές βοήθειας για τον εντοπισμό αγνοουμένων ατόμων (συνήθως περιπατητές στους ορεινούς όγκους *Αρκουδίλλας, Σπήλαιο Αγίου Νικολάου, Πεντάτι και Στρογγυλή*).

Μια άλλη παράμετρος που αξίζει να αναφερθεί, είναι και η δημιουργία αυτόνομου μηχανισμού ελέγχου πυρασφαλείας και ανακριτικής υπηρεσίας συμβάντων πυρκαγιάς από το 2007, όταν και οι Προϊστάμενοι του Κλιμακίου έκτοτε, προέβαιναν στα σχετικά καθήκοντα. Τα επόμενα χρόνια, και μέχρι σήμερα, το Π.Κ. Αργυράδων αντιμετώπισε με επιτυχία περιστατικά αγροτικών πυρκαγιών, όμως πρέπει να δοθεί ειδική αναφορά στα

περιστατικά εμπρησμών κατά συρροή τον Ιούλιο και Αύγουστο του 2011 (όπου ξεκίνησαν , εντός διαστήματος 30 λεπτών της ώρας, συνολικά 16 εστίες πυρκαγιών κατά μήκος της επαρχιακής οδού Αλευροπάρι – Χλωμοτιανά και πλησίον του χωριού Γαρδένος), και οι οποίες κατασβέσθηκαν άμεσα από το Π.Κ. Αργυράδων, τα περιπολικά οχήματα του κλιμακίου, εθελοντικές ομάδες, καθώς και με την συνδρομή προσωπικού από τον 1^ο Π.Σ. Κέρκυρας. Μια παρόμοια περίπτωση έλαβε χώρα τον Αύγουστο του 2015, όπου και μια σειρά εμπρηστικών επιθέσεων κατά μήκος της επαρχιακής οδού Λευκίμμης (πλησίον του οικισμού 'Περιβόλι'), όπου και εκδηλώθηκαν συνολικά 11 εστίες πυρκαγιών σε πρानές της οδού (με προφανή σκοπό την επέκταση τους σε παρακείμενες λιβαδικές εκτάσεις). Τέλος, τον Ιούλιο του 2016, μια πυρκαγιά η οποία είχε συγχρόνως 3 εστίες έναρξης, κοντά στο χωριό Μεσογγή, έκαψε περίπου 300στρ. δασικής έκτασης στις παρυφές του ομωνύμου λόφου.

4.6 Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Παξών {νήσοι Παξοί και Αντίπαξοι}:

Το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Παξών, όντας με προορισμό την προστασία μιας νησιωτικής περιοχής (νήσοι Παξών και Αντιπάξων) η οποία εμφάνιζε σποραδικά και μικρής έκτασης συμβάντα πυρκαγιάς (τόσο λόγω της μικρής αγροτικής δραστηριότητας, όσο και λόγω της απουσίας μεγάλων δασικών εκτάσεων), ιδρύθηκε τελευταίο χρονικά από τα τρία Πυρ/κα Κλιμάκια του Νομού Κέρκυρας, με χρονολογία ίδρυσης το έτος 2000. Η έδρα του ήταν οι οικισμός 'Μαγαζιά' Παξών, κοντά στο κέντρο του νησιού και στο λιμάνι. Τα πρώτα δυο χρόνια λειτουργίας του, στελεχώνονταν από μόνιμους υπαλλήλους του 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας, οι οποίοι μετακινούνταν με καθεστώς 2^{μηνων} αποσπάσεων στο Π.Κ. Παξών, και οι οποίοι εναλλάσσονταν με άλλους υπαλλήλους προερχόμενους από τον ίδιο Σταθμό. Οι υπάλληλοι αυτοί ήταν τέσσερις άνδρες την κάθε φορά, οι οποίοι ενισχύονταν κατά την αντιπυρική περίοδο με άλλους οκτώ πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης.

Αρχικά, τα πυροσβεστικά οχήματα που χρησιμοποιούνταν προέρχονταν από το Δ/Δ Παξών και τον Τομέα Πολιτικής Προστασίας του Δήμου Παξών.

Μετά από δυο χρόνια (το έτος 2002), το Π.Κ. Παξών απέκτησε το δικό του, μόνιμο προσωπικό, το οποίο αριθμούσε συνολικά δώδεκα μόνιμους υπαλλήλους και έναν Υπαξιωματικό του Π.Σ., ο οποίος εκτελούσε χρέη Προϊσταμένου στο Κλιμάκιο. Επιπλέον, οι πυροσβέστες εποχικής απασχόλησης συνέχιζαν να προσλαμβάνονται κάθε αντιπυρική περίοδο (συνολικά δέκα εποχικοί ανά περίοδο), οι οποίοι και είχαν ως κύρια καθήκοντα την στελέχωση των περιπολικών οχημάτων που εκπέμπονταν στο βόρειο και νότιο τμήμα του νησιού. Λόγω της σχετικά ομαλής τοπογραφίας των Παξών, όπως και την έλλειψη των

πολύ εύφλεκτων δέντρων πεύκα – οξιές, από το έτος έναρξης λειτουργίας του Κλιμακίου, δεν έχουν εκδηλωθεί αξιοσημείωτα συμβάντα δασικών πυρκαγιών. Οι μικρές χιλιομετρικές αποστάσεις μεταξύ του Κλιμακίου, των περιπολικών και των πιο επικίνδυνων σημείων του νησιού, καλύπτονταν άμεσα από τα οχήματα, τα οποία ναι μεν έχουν επέμβει σε εκατοντάδες συμβάντα υπαίθριων πυρκαγιών, αλλά αυτά αφορούσαν συνήθως πυρκαγιές σε καλλιέργειες, λιβαδικές εκτάσεις και σε ημι-αστικά περιβάλλοντα, οι οποίες δεν κατέστησαν απειλητικές για τους οικισμούς του νησιού. Για παράδειγμα, η πιο χρονοβόρα πυρκαγιά του νησιού, εκδηλώθηκε το 2009 στην χωματερή του Δήμου, η οποία (λόγω ασφαλώς του όγκου των απορριμμάτων και της εύφλεκτης φύσης τους) έκαιγε *[με βραδύς ρυθμούς όμως]* επί τρία 24^{ωρα}. Μια άλλη, αξιοσημείωτη πυρκαγιά, αφορούσε το πιο μικρό νησί των Αντιπάξων, και εκδηλώθηκε το 2007, η οποία λόγω της απουσίας πυροσβεστικού οχήματος *(καθώς το νησί αυτό, δεν διαθέτει κάποιο Πυρ/κο Κλιμάκιο, αλλά αντίθετα, σε περίπτωση πυρκαγιάς, τα πυροσβεστικά οχήματα εκ του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Παξών, μετέβαιναν με πλοiάριο στο μικρό νησί των Αντιπάξων, κάτι που σήμαινε την χρονοβόρα διαδικασία αντιμετώπισης και πλήρους κατάσβεσης του συμβάντος)*. Η συγκεκριμένη φωτιά του 2007, έκαψε περισσότερα από 200^{στρ} δασικής περιοχής *(η πλειονότητα αφορούσε ερημικές περιοχές και άγρια βλάστηση – πουρνάρια)*, χωρίς όμως να απειλήσει περιουσίες. Συνοπτικά, το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Παξών, έχει μια μικρή περιοχή ευθύνης, που όμως έχει κάποιες ιδιομορφίες: Η απόσταση του νησιού των Παξών από την Κέρκυρα (ή την Ηγουμενίτσα) είναι χρονοβόρα, και για αυτό ήταν επιτακτική ανάγκη η ίδρυση ενός πυρ/κου κλιμακίου, έχοντας υπόψιν και την κατακόρυφη αύξηση της τουριστικής κίνησης κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Αυτό που δεν ήταν εφικτό να πραγματοποιηθεί ήταν η δημιουργία μιας δομής πυρόσβεσης για το –μικρό- νησί των Αντιπάξων, το οποίο λόγω της απουσίας κάποιου οικισμού ή τουριστικής δομής, δεν κρίθηκε απαραίτητο από την Ηγεσία του Π.Σ. κατά την μετάβαση των καθηκόντων Δασοπυρόσβεσης (το έτος 1998) από την Δασική Υπηρεσία στο Πυροσβεστικό Σώμα, να ιδρυθεί κάποιο επιπλέον Πυρ/κο Κλιμάκιο. Αξίζει να σημειωθεί, ότι στην περιοχή ευθύνης του Πυρ/κου Κλιμακίου Παξών, εντάχθηκε και η δασοπυρόσβεση για το μικρό νησάκι του ‘Αγίου Νικολάου’, όπου όμως μέχρι και σήμερα, δεν έχει εκδηλωθεί κάποιο συμβάν υπαίθριας πυρκαγιάς.

5. Πεσόντες στο καθήκον: *(εκ του Αρχείου Πεσόντων Πυροσβεστών του Αρχηγείου Π.Σ.)***α) Αρχιπυροσβέστης Κούρκουλος Σπυρίδων**

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα και κατατάχθηκε στο Πυροσβεστικό Σώμα το 1970. Υπηρέτησε στις Δ.Π.Υ. Αθηνών, Ηγουμενίτσας και Κέρκυρας. Στις 05 Σεπτεμβρίου 1977, η Πυροσβεστική Υπηρεσία Κέρκυρας ειδοποιήθηκε για να μεταβεί στον οικισμό Καστελάνοι Γύρου Κέρκυρας, διότι είχε εγκλωβιστεί ένας άνδρας εντός φρεατίου (πηγάδι). Η πυροσβεστική έξοδος, μετέβη άμεσα στην περιοχή, όπου κατά τη διενέργεια ανέλκυσης του ατόμου *(το οποίο ήταν νεκρό εντός του πηγαδιού)*, ο εν λόγω Πυροσβεστικός Υπάλληλος, έχασε τις αισθήσεις του και κατέληξε λόγω ασφυξίας. Οι συνάδελφοι του Κούρκουλου Σπυρίδων, ανέσυραν μετά από λίγο και τους δύο άνδρες από το φρεάτιο, αλλά ήταν πια αργά..

Υπηρεσιακή φωτογραφία του Αρχιπυροσβέστη Κούρκουλου Σπυρίδων. Source: www.fireservice.gr

β) Υποσμηναγός Μπεσλεμές Αθανάσιος

Γεννήθηκε στη Λαμία Φθιώτιδας το 1971. Εισήλθε στη Σχολή Ικάρων το Σεπτέμβριο του 1990 (66η σειρά) και αποφοίτησε τον Ιούλιο του 1994 με το βαθμό του ανθυποσμηναγού.

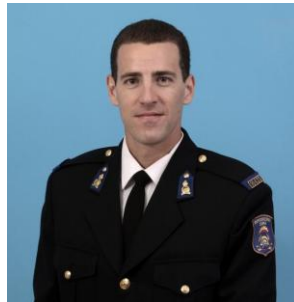
Εκπαιδεύτηκε στο Σμήνος Μετεκπαιδεύσεως Α-7Η της 115 Πτέρυγας Μάχης (Σούδα) και τοποθετήθηκε στην 336 Μοίρα της 116 Πτέρυγας Μάχης (Αραξος) ως χειριστής στα αεροσκάφη Α-7Η. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε στην 359 ΜΑΕΔΥ (Δεκέλεια) ως χειριστής αεροσκαφών τύπου Πετσετέλ [PZL]. Σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια διατεταγμένης πτήσεως, όταν το πυροσβεστικό αεροσκάφος Petzetel PZL M-18 του οποίου ήταν κυβερνήτης, κατά την επιχείρηση εναέριας κατάσβεσης που είχε ξεσπάσει στην περιοχή Αλλειματάδες *(στην βόρεια Κέρκυρα)* κατέπεσε και συνεντρίβη σε πλαγιά του ορεινού όγκου 'Τρουμπέτα'. Αμέσως μετά την πτώση του πυρ/κου αεροσκάφους, οι πυροσβέστες που ήταν στην περιοχή *(λόγω και της κατάσβεσης που επιχειρούσαν στην εν λόγω πυρκαγιά)*, απεγκλώβισαν τον πιλότο από τα συντρίμια του αεροσκάφους, και τον παρέδωσαν σε ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ, όπου και διακομίστηκε στο Γ.Ν. Νοσοκομείο της Κέρκυρας. Όμως, λίγο αργότερα υπέκυψε στα βαρύτατα τραύματά του.

Υπηρεσιακή φωτογραφία του Υποσμηναγού Μπεσλεμέ Αθανάσιου . Source: www.pasoipa.org.gr

γ) Δόκιμος Ανθυποπυραγός Μουζακίτης Αριστείδης

Ο εν λόγω Δοκ. Ανθ/γος, δεν έχασε την ζωή του στο νησί της Κέρκυρας, όμως κατάγονταν από την Κέρκυρα. Γεννήθηκε το 1984 και ήταν άγαμος. Στο Πυροσβεστικό Σώμα εργαζόταν από το 2012 ως Πυροσβέστης 5^{ετούς} Υποχρέωσης, κατατάχθηκε το 2014 ως μόνιμος Πυροσβέστης, ενώ εισήχθη στη Σχολή Ανθυποπυραγών το 2015. Έχασε τη ζωή του στις 17 Ιουλίου 2017 στο 251 Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας (στο οποίο νοσηλευόταν από τις 13 Ιουλίου 2017) λόγω σοβαρού τραυματισμού που υπέστη κατά τη διάρκεια κατάσβεσης δασικής πυρκαγιάς στην περιοχή Άγιοι Απόστολοι στο Ζευγολατιό Κορινθίας. Το περιστατικό συνέβη όταν μια ομάδα από τέσσερις πυροσβέστες (οι οποίοι ήταν μέλη πεζοπόρου τμήματος το οποίο επιχειρούσε να προσεγγίσει την πυρκαγιά) -η οποία ήταν σε εξέλιξη σε δύσβατο σημείο- δεν μπορούσε να προσεγγίσει ένα σημείο από όπου και θα επιχειρούσε ενέργειες κατάσβεσης . Τότε προσφέρθηκε να τους μεταφέρει ένας κάτοικος της περιοχής που περνούσε με το αγροτικό μηχανήμα του μα ρεμούλκα, αλλά στην διαδρομή η ρυμούλκα ανατράπηκε. Οι τέσσερις πυροσβέστες και ο οδηγός μεταφέρθηκαν αρχικά στο νοσοκομείο Κορίνθου, αλλά ο 33^{χρονος} Αριστείδης, λόγω της σοβαρής κατάστασης του διακομίστηκε αμέσως με ελικόπτερο Super Puma, από το νοσοκομείο της Κορίνθου στο 251 Νοσοκομείο Αεροπορίας όπου υποβλήθηκε σε πολύωρη χειρουργική επέμβαση. Ωστόσο μετά από σκληρή μάχη τεσσάρων ημερών, ο 33^{χρονος} Άρης δεν άντεξε και άφησε την τελευταία του πνοή...

Υπηρεσιακή φωτογραφία του ήρωα πυροσβέστη, Μουζακίτη Αριστείδη . Source: www.fireservice.gr

7. Βιβλιογραφία:

1. Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος, *Ιστορία του Πυροσβεστικού Σώματος*, Αθήνα, 2001
2. Ιωάννης Σταμούλης, *Η πυροπροστασία στην Ελλάδα*, Αθήνα, 2007
3. Ιωάννης Σταμούλης, *Συνοπτική Ιστορία του Π.Σ.*, Πυρ/κο Μουσείο, Αθήνα, 2003
4. Εκδόσεις Α.Π.Σ., *Πυροσβεστική Επιθεώρηση*, τεύχη 11-201, Αθήνα, 2019
5. Εκδόσεις Α.Π.Σ., *Πυροσβεστική Ηχώ*, τεύχη 11-30, Αθήνα, 2019
6. Βιβλίο Συμβάντων 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας, Αρχαιοθήκη 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας
7. Βιβλίο Συμβάντων 2^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας, Αρχαιοθήκη 2^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας
8. Βιβλίο Συμβάντων Π.Κ. Θιναλίων, Αρχαιοθήκη Π.Κ. Θιναλίων
9. Βιβλίο Συμβάντων Π.Κ. Αργυράδων, Αρχαιοθήκη Π.Κ. Αργυράδων
10. Βιβλίο Συμβάντων Π.Κ. Παξών, Αρχαιοθήκη Π.Κ. Παξών
11. *Αποσπάσματα Ημερήσιας Διαταγής 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας*, Γραμματεία 1^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας
12. *Αποσπάσματα Ημερήσιας Διαταγής 2^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας*, Γραμματεία 2^{ου} Π.Σ. Κέρκυρας
13. *Αποσπάσματα Ημερήσιας Διαταγής Π.Κ. Θιναλίων*, Γραμματεία Π.Κ. Θιναλίων
14. *Αποσπάσματα Ημερήσιας Διαταγής Π.Κ. Αργυράδων*, Γραμματεία Π.Κ. Αργυράδων
15. *Αποσπάσματα Ημερήσιας Διαταγής Π.Κ. Παξών*, Γραμματεία Π.Κ. Παξών
16. Φάκελος Αρχείων Διοίκησης Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Νομού Κέρκυρας